

ÇOCUKLARA TEMEL ESERLER-8

Nasrettin Hoca

Tarik Behram AKIN

Nasrettin Hoca

ÇOCUKLARA TEMEL ESERLER - 8

Nasrettin Hoca

Hazırlayan
Tarık Behram AKIN

ÇOCUKLARA TEMEL ESERLER
Nasrettin Hoca Latifelerinden Seçmeler - 8

Copyright © Gonca Yayınları, 2010

*Bu eserin tüm yayın hakları Işık Yayıncılık Ticaret A.Ş.'ne aittir.
Eserde yer alan metin ve resimlerin Işık Yayıncılık Ticaret A.Ş.'nin önceden
yazılı izni olmaksızın, elektronik, mekanik, fotokopi ya da herhangi bir kayıt
sistemi ile çoğaltılması, yayımlanması ve depolanması yasaktır.*

Editör
Erol ERGÜN

Görsel Yönetmen
Engin ÇİFTÇİ

Resimleyen
Sevgi GAMGAM

Sayfa Düzeni
Bekir YILDIZ

Kapak
Nurdoğan ÇAKMAKÇI

ISBN
978-605-4189-70-0

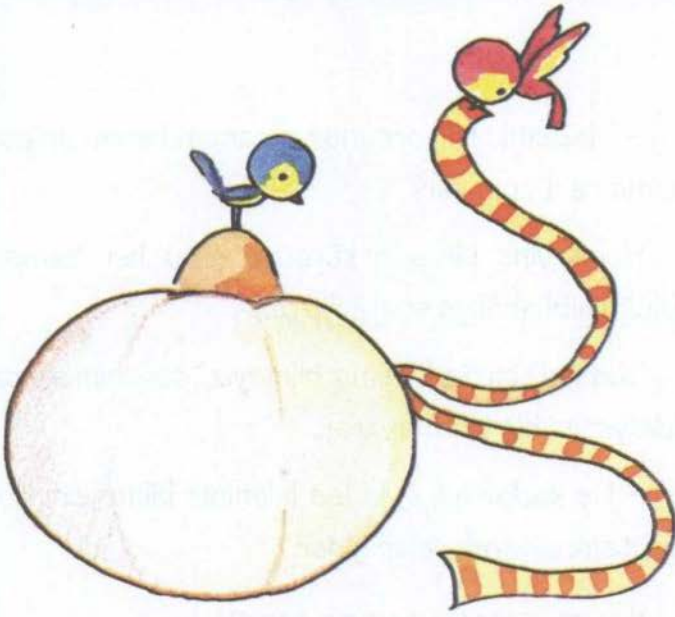
Yayın Numarası
265

Basım Yeri ve Yılı

Görsel Dizayn Ofset Matbaacılık Tic.Ltd.Şti.
Deposite İş Merkezi A 5 Blok Kat: 4 No: 405
İkitelli OSB Başakşehir / İstanbul
Tel: 0212 671 91 00 Pbx
www.gdofset.com
Ocak 2010

Genel Dağıtım
Gökkuşluğu Pazarlama ve Dağıtım
Merkez Mah. Soğuksu Cad. No: 31 Tek-Er İş Merkezi
Mahmutbey / İSTANBUL
Tel: (0212) 410 50 60 Faks: (0212) 445 84 64

Gonca Yayınları
Kısıklı Mahallesi Meltem Sokak No: 5
34676 Üsküdar / İSTANBUL
Tel: (0216) 318 42 88 Faks: (0216) 318 52 20
www.goncadergisi.com

BİLENİNİZ BİLMİYENİNİZE ÖĞRETSİN

Hoca Nasreddin Efendi Akşehir'de bir gün vaaz için kürsüye çıkıp,

– Ey müminler! Size ne söyleyeceğimi bilir misiniz, der. Cemaat:

– Bilmeyiz, diye cevap verince Hoca,

– Siz bilmeyince, ben size ne söyleyeyim, deyip kürsüden iner, bırakır gider.

Yine bir gün evvelki suâlini tekrar edince, bu sefer de cemaat,

– Biliriz, der.

– Mademki biliyorsunuz o zaman benim anlatmama ne lüzum var?

Hoca yine bir gün kürsüye çıkıp her zaman olduğu gibi ahâliye sual edip de,

“Kimimiz biliriz, kimimiz bilmeyiz.” cevabını alınca ciddiyetini hiç bozmayarak,

– Ne kadar iyi, öyle ise bileniniz bilmeyeninize öğretsin, diyerek çekip gider.

DEVEYE KANAT VERİLSEYDİ...

Nasreddin Hoca bir gün vaaz esnasında demiş ki: “Ey Müslümanlar, Hak Teâla'ya şükredin ki deveye kanat vermedi. Yoksa damlarımızı başınıza yıkardı.”

HAKLISIN

Kadılık yaptığı sırada Nasreddin Hoca'ya bir adam gelip başından geçen bir olayı anlatmış. Giderken sormuş,

– Haklı değil miyim Hocam?

– Haklısın.

Biraz sonra başka biri gelmiş, aynı olayı kendi yorumuna göre anlatmış. Sonra sormuş,

– Haklı değil miyim Hocam?

– Haklısın, demiş Hoca.

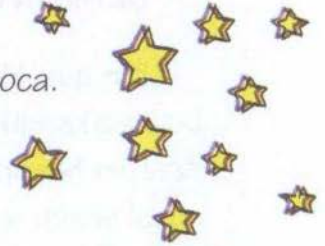
Adam gittikten sonra karısı içerden seslenmiş,

– Efendi ikisine de haklısın dedin, birisi haksız olmalı değil mi?

– Sen de haklısın hanım demiş Hoca.

NE KADAR YILDIZ

Yine bir gün Hoca Konya'da vaaz esnasında: "Ey Müslümanlar! Bu şehrin havasıyla bizim şehrin havası birdir." demiş. Cemaat: "Nereden bildiniz hocam?" deyince Hoca, "Akşehir'de ne kadar yıldız varsa burada da o kadar var." cevabını vermiş.

GÖNLÜM RAZI OLMADI

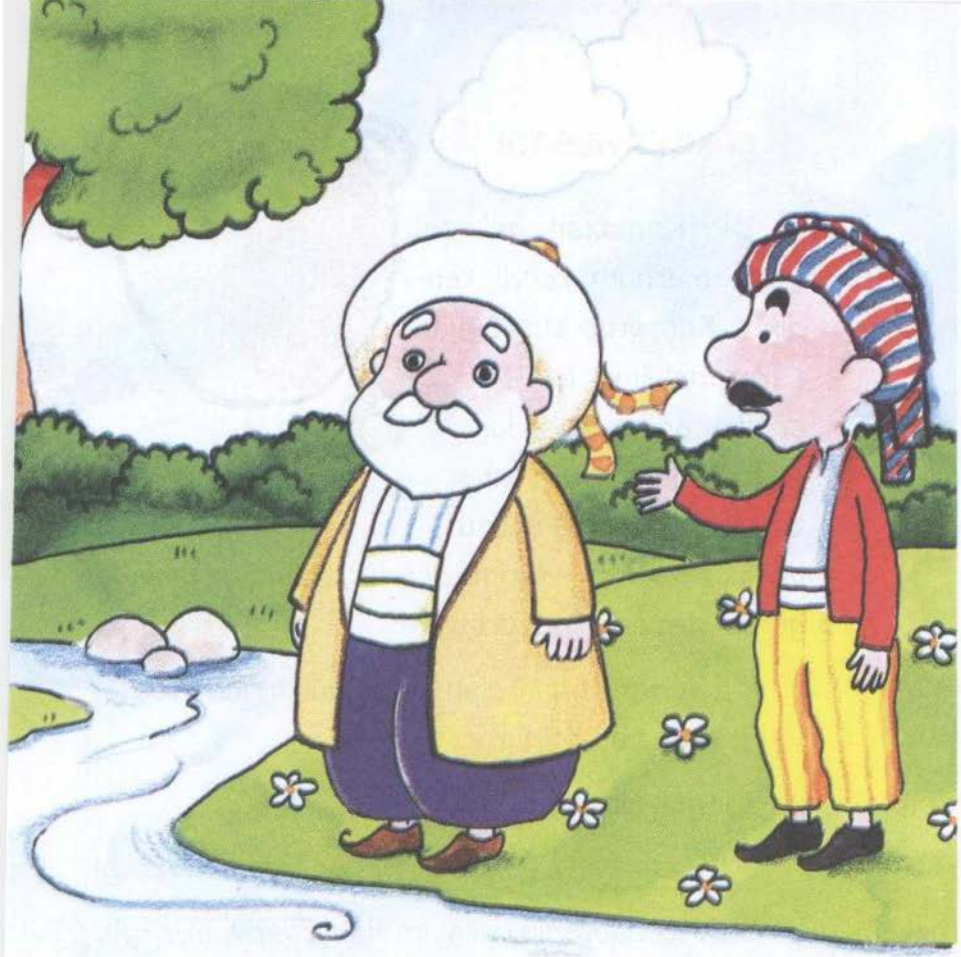
Nasreddin Hoca, kasabadan Kur'ân-ı Kerîm, tefsir ve ilmihal gibi bazı kitaplar almış. Bunları bir torbaya yerleştirmiş. Torbayı sırtına almış, eşeğine binmiş köyüne doğru gidiyormuş. Yolda Hoca'yı görenler,

– Bre Hoca, çuvalı niye kendi sırtına aldın, diye sormuşlar.

– Ne yaparsın, demiş Hoca. Zavallı hayvan zaten benim bütün kahrımı çekiyor. Kendi bindiğim yetmiyormuş gibi bir de torbayı ona taşıtmaya gönlüm razı olmadı.

SESİMİN GÜZELLİĞİ

Bir gün Hoca hamama gider. Hamamı تنها bulunca kendi kendine şarkı söylemeye başlar. Kendi sesi pek hoşuna gider. “Mademki benim böyle çok ve güzel sesim varmış, niçin Müslümanlara dinletmeyeyim?” diye hamamdan ayrılınca doğru minâreye çıkar. Öğle vakti olduğu için Hoca, temcit okumağa başlar. Aşağıdan birisi, “Be cahil herif! Böyle çirkin sesle vakitsiz temcit okumaya ne mecburiyetin var?” deyince Hoca minâreden o adama “Ah bir hayır sahibi buraya bir hamam yaptırıyadı da sen anlayaydın benim sesimin güzelliğini.” der.

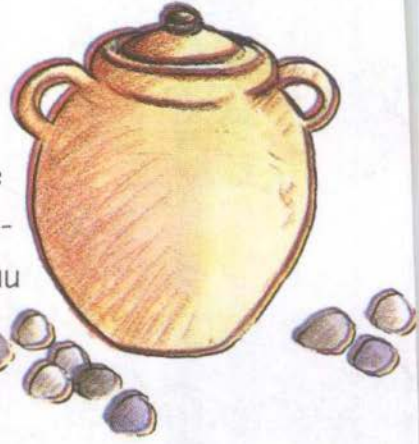
BOĞAZINDAN YAKALAYACAĞIM

Nasreddin Hoca çaydan su almak için testisini daldırdığı sırada testi elinden kayıp suyun dibini boylamış. Hoca yerinden kımıldamadan bir an öylece kalakalmış. Oradan geçen bir tanıdığı sormuş,

– Ne bekliyorsun Hoca?

– Testi suya daldı da çıkınca boğazından yakalayacağım.

ÇÖMLEK HESABI

Bir Ramazan gelince Hoca merhum kendi kendine, "Kaç oruç tuttuğumu takip edebilmek için. bir çömlek edineyim. Her gün çömleğe birer tane taş bırakırım. Taş otuzu bulunca bayram ederim." diyerek, bulduğu çömleğe günde bir taş atmağa başlar.

Bu duruma şahit olan kızı, günün birinde testiyeye bir avuç taş doldurur.

Bir gün Hoca'ya,

– Bugün ayın kaç derler, derler. Hoca,

– Biraz sabredin bakayım, haber vereyim, deyip eve gelir.

Çömleği boşaltır, saymaya başlar. Bakar ki taş tam yüz yirmi adet olmuş. Kendi kendine, "Eğer ben bunu doğrusunu söylersem sersemliğime hükmederler." deyip verdiği karar üzerine halkın yanına gelince,

– Bugün ayın tam kırk beşidir, der.

– Hoca Efendi, bir ay otuz gündür.

Hoca güler,

– Ben yine insaflı söyledim. Eğer   mlek hesa-
bına bakacak olursanız bugün ayın yüz yirmisidir.

YA TUTARSA

Nasreddin Hoca azığını heybesine koyup yola  kmış. Öğlen vakti Akşehir gölü kenarında, bir ağacın altında oturmuş. Ekmeğini, zeytinini ve bir çanak yoğurdunu gölgede keyifle yemiş. Yoğurt çanağını g lde  alkalarken birisi görüp sormuş.

– Ne yapıyorsun Hoca?

– G le maya  alıyorum.

Adam  stelemiş,

– İl hi Hoca, g l maya tutar mı hiç?

– Ben de biliyorum tutmayacağını, ama
ya tutarsa?

DOSTLAR ALIŞVERİŞTE GÖRSÜN

Nasreddin Hoca ibadette ihlâsın önemini anlatıyormuş. "İbadetinizi huşu ile yapın, esas kâr ondadır. Yoksa riya karışan ibadetle kâr değil, belki de zarar edersiniz." diye vaaz ediyormuş. Cemaatin kayıtsızlığı karşısında bu hususu çarpıcı bir misalle anlatmak istemiş. "Adamın biri evlerden yumurtanın dokuzunu bir akçeye almış. Pazara götürüp, onunu bir akçeye satmış." demiş. Cemaat çıkmış,

– Bu ne biçim ticaret, hocam!

– Bir öteki satıcılara bakın, bir de bu adama demiş Hoca, maksadı kazanmak değil ki! Yeter ki dostlar alışverişte görsün!

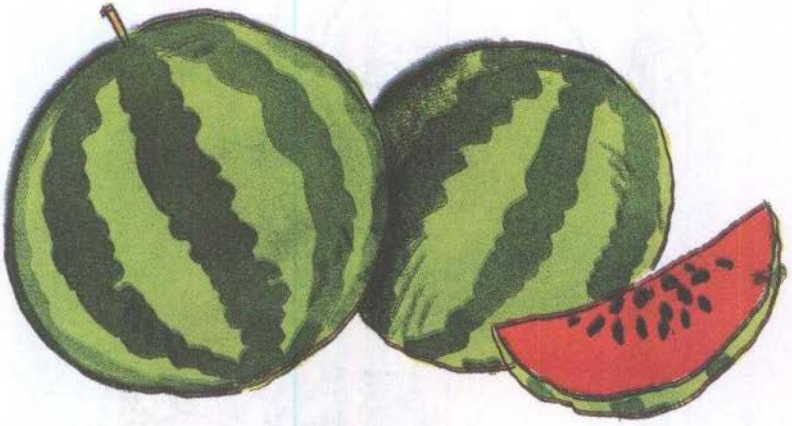

NERELERE KADAR GİDİYOR

Hoca ikinci ezanını okumaya başlamış. O sırada bazı komşuları evlerinin önlerinde birbirleriyle konuşuyorlar, sanki ezan sesini duymuyor gibi davranıyorlarmış. Aslında o komşular camiye sık gelenlerden değilmiş. Hoca sesini biraz daha yükseltmiş ama bakmış ki fark eden bir şey yok. O tarafa doğru koşmaya ve koşarken de ezanı okumaya devam etmiş. Komşulardan birkaç kişi Hoca'ya bir şey olduğunu düşünerek yanına koşuşup sormuşlar.

– Ne oldu Hoca Efendi, niçin koşarak ezan okuyorsun?

– Sesimin nerelere kadar gittiğini merak ettim de arkasından koşuyorum.

KARPUZ

Bir gün Hoca yanına birkaç karpuz alıp dağa odun kesmeye gitmiş. Susadığı vakit karpuzun birini kesmiş. Tatsız diye atıp birini daha kesmiş. Böyle böyle yanındaki bütün karpuzlara bir bahane bularak karpuzların birazını yemiş, geri kalanı da oradaki çöplüğün içine atmış. Bir zaman sonra Hoca'yı yine hararet basmış. Su bulamayınca kirlettiği karpuzların başına çöküp, "Şuna pislik değmiş, buna değmemiş." diyerek attığı karpuzların hepsini yemiş.

DELİ AKTIĞIN İÇİN...

Yaz mevsiminde bir gün Nasreddin Hoca uzak yoldan gelirken kendini şiddetli bir hararet basmış. O aralık bir çeşmeye rastlamış. Bakmış ki

çeşmenin ağzındaki küçük boruya bir ağaç sokmuşlar. Hoca su içmek için ağacı çekip çıkarmış. Tam bu esnada su kuvvetlice fışkırıp Hoca'nın üstünü başını ıslatınca, görülmedik şekilde öfke lenip, "İşte böyle deli deli aktığın için ağzına bu kazığı tıkmışlar." demiş.

DEĞİRMEN

Nasreddin Hoca Konya'da gezerken büyük bir bina görmüş. Durmuş, binayı seyrederken binanın kapıcısı Hoca'ya sormuş,

– Efendi, ne diye öyle bön bön bakıyorsun?

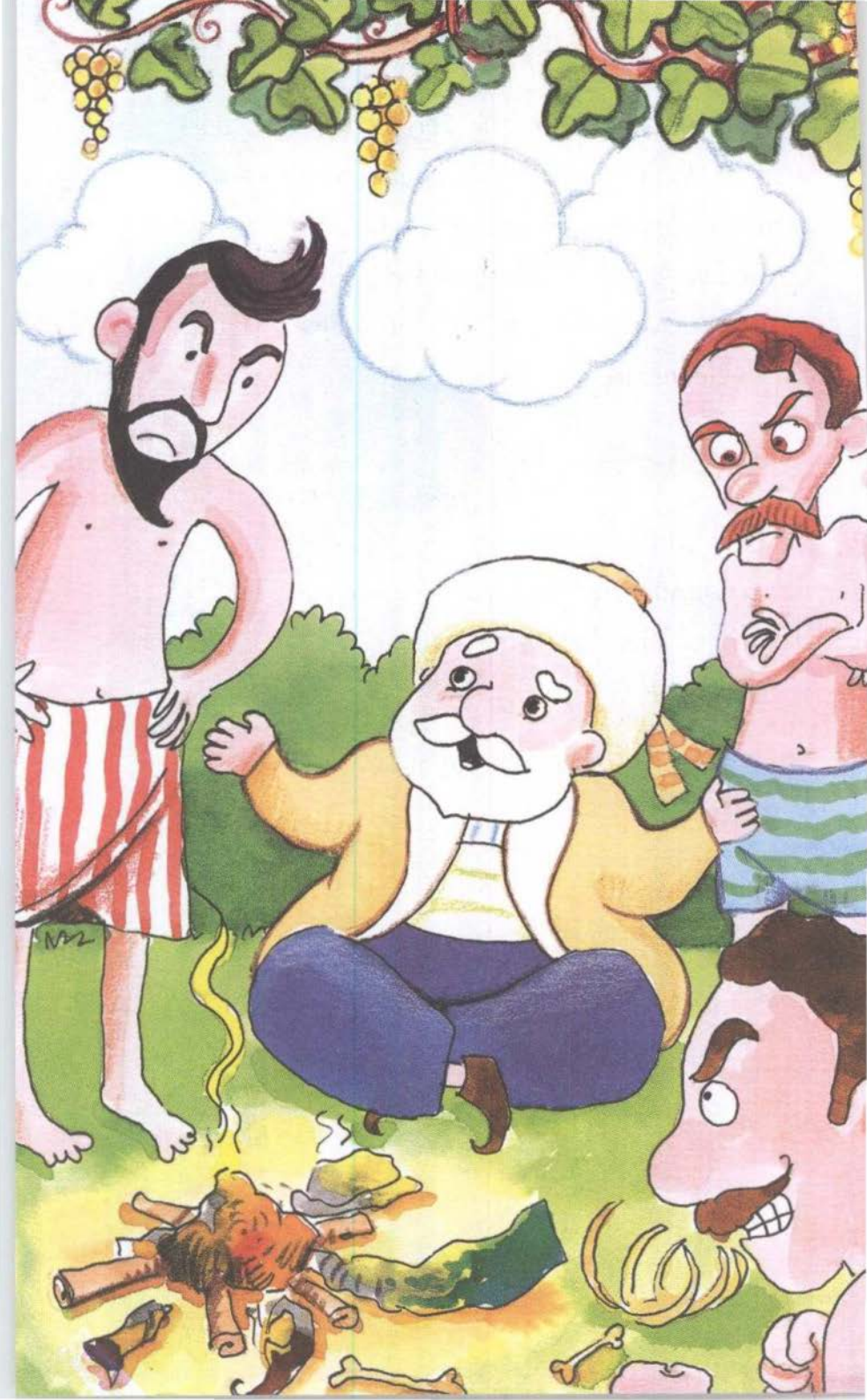
– Burası nedir? Anlamak istedim, demiş Hoca.

Kapıcı, alay etmek için,

– Değirmen, demiş.

Nasreddin Hoca soruvermiş,

– Bu değirmende çalışan hayvanlar da burası kadar kocaman mı?

NE YAPACAKSINIZ ELBİSEYİ

Nasreddin Hoca'nın güzel bir kuzusu varmış. Kuzu şaklabanlıklar yapıp Hoca'yı eğlendirmiş. Bazı dostları kuzuyu gözlerine kestirip, Hoca'yı kandırarak elinden alıp yemeğe karar vermişler.

– Hoca Efendi, bugün, yarın kıyâmet kopacakmış. Bu kuzuyu ne yapacaksın. Getir şunu yiyelim, demişler.

Hoca aldırmamış. Derken biri daha gelmiş. Aynı yollu isteklerini tekrarlamış. Hoca onu da başından savmış. Savmış savmasına ya rahatsız etmelerin ardı arkası kesilmemiş. Hoca bıkmış usanmış. Sonunda kuzunun kesilip yenilmesine karar verilmiş. Ertesi gün kuzu kesilmiş, ateş yakılmış, Hoca kuzuyu çevirmeye başlamış. Arkadaşları da elbiselerini çıkarıp yüzmeye gitmişler.

Hoca fırsattan istifade arkadaşlarının elbiselerini ateşe verip yakmış.

Biraz sonra arkadaşları durumu görünce,

– Aman Hoca ne yaptın, diye üzerine hücum edince,

– Ay oğul! Ne telaş ediyorsunuz. Yarın kıyamet kopacakmış. Ne yapacaksınız elbiseyi, demiş.

BİZ BU EVE TAŞINMADIK MI

Bir gece Hoca'nın evine hırsız girmiş. Hoca'nın birçok eşyasını yüklenmiş giderken bir de bakmış ki Hoca da kendi yattığı odanın eşyalarını yüklenmiş geliyor. Hırsız evine girince bir bakmış Hoca da ardınca girmek istiyor. Hırsız, "Benim evimde ne işin var?" diye sorunca Hoca, "Biz bu eve taşınmadık mı?" demiş.

SENİNLE KONUŞULMAZ Kİ

Hoca bir gün karısına,

– Hatun, demiş, şu bizim komşu, Çarıklı Mehmet Ağa'nın adı neydi?

– Kendin söyledin ya efendi, demiş karısı, Mehmet Ağa işte.

– Canım, dilim sürçtü işte... Ne iş yapar diyecektim.

– A efendi, kendin çarıkçı demedin mi?

– Anlasana işte, nerede oturuyor demek istedim.

– Efendi, bugün sana ne oluyor? Komşu dedin ya...

Hoca birden sinirlenmiş.

– Aman be hanım... Seninle de bir türlü konuşulmaz ki!

İKİ ARŞIN

Nasreddin Hoca valiyi ziyârete gitmiş. Valinin iki arşın ötesinde yer göstermişler. Oturmuş. Biraz sohbetten sonra vali sormuş,

– Hoca, eşekle senin aranda ne fark var?

Hoca hiç düşünmeden,

– İki arşın, deyivermiş.

KAZAN DOĞURDU

Bir gün Hoca komşusundan kazan ister. İşini bitirdikten sonra kazanın içine bir küçük tencere koyup götürür, sahibine verir. Sahibi kazanın içinde tencereyi görünce, "Bu nedir?" diye Hoca'dan sorar. Hoca, "Kazanınız doğurdu." deyince komşu, "Pekâlâ." deyip tencereyi kullanır. Yine bir gün Hoca kazanı tekrar alır. Sahibi bir hayli müddet bekler, bakar ki kazan gelmez. Hoca'nın evine gelir. Kapıyı çalar. Hoca kapıya gelir. "Ne istersin?" diye sorar. Komşu, "Kazanımı isterim." der. Hoca, "Sen sağ ol, kazan merhum oldu." Cevabını verir. Komşu tam bir şaşkınlıkla, "Hoca Efendi, hiç kazan ölür mü?" deyince Hoca, "Yahu, doğurduğuna inanırsın da öldüğüne inanmaz mısın?" der.

BENİM HENÜZ UYKUM YOK

Nasreddin Hoca bir köye konuk olmuş. Yatsı namazını kılmışlar. Biraz hoşbeşten sonra, yatma zamanının geldiğini hatırlatmak için,

– Hocam, insan neden esner, demişler.

Karnı da iyice acıkmış olan Hoca,

– Ya açlıktan, ya da uykusuzluktan, demiş. Kendini zorlayıp esnedikten sonra da eklemiş,

– Ama benim henüz uykum yok.

İŞTE ŞİMDİ KUŞA BENZEDİN

Bir gün Hoca bir leylek tutu evine getirerek uzun-
dur diye gagalarını, ayaklarını kesmiş.
Şöyle bir yüksek yere oturtmuş. “İşte
şimdi kuşa benzedin.” demiş.

BİNDİĞİ DAL

Nasreddin Hoca, köy meydanındaki
koca çınar ağacının üzerine çıkmış, elinde-
ki balta ile bindiği dalı kesmeye başlamış.
Görenler,

– Aman Hocam, bindiğin dalı kesiyorsun, düşeceksin, diye bağırmağa başlamışlar.

Hoca kesmeye devam ederek seslenmiş,

– Bre kardaşlar bu dalı kesenin yere düşeceğini akıl edersiniz de âhiretin dalı olan dünyanızı keserseniz cehenneme düşeceğinizi neden akıl edemezsiniz?

KARNIMDA YANGIN VAR

Hoca bir iştahlı zamanında sofradaki sıcak çorbaya kaşığı daldırıp hemen mideye indirince dudaklarından karnına kadar ateşler içinde kalınca bağırarak sokağa fırlar. Önüne gelene, “Savulun kardaşlar, karnımda yangın var!” der.

YASINI TUTUYORUM

Bir gün Nasreddin Hoca’yı siyah elbiseleriyle görenler,

– Ne oldu Hoca Efendi demişler, bu gün karalar giymişsin?

– Oğlumun babası öldü de onun yasını tutuyorum.

ÇİFT SÜRMESİNİ ÖĞREN

Nasreddin Hoca sabah namazını kıldırması evine gelmiş, Hanımına,

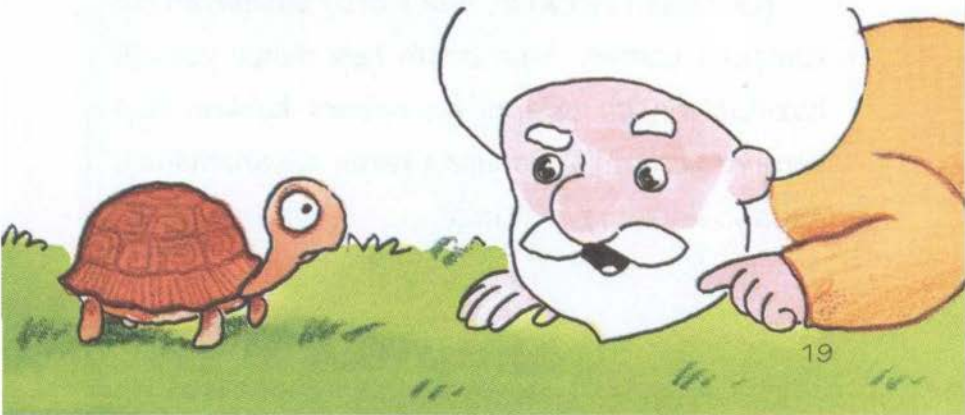
– Hatun, ben azcık divanda uzanıp, sonra kalkıp çift sürmeye gideceğim, bir saat kadar sonra beni kaldır, demiş.

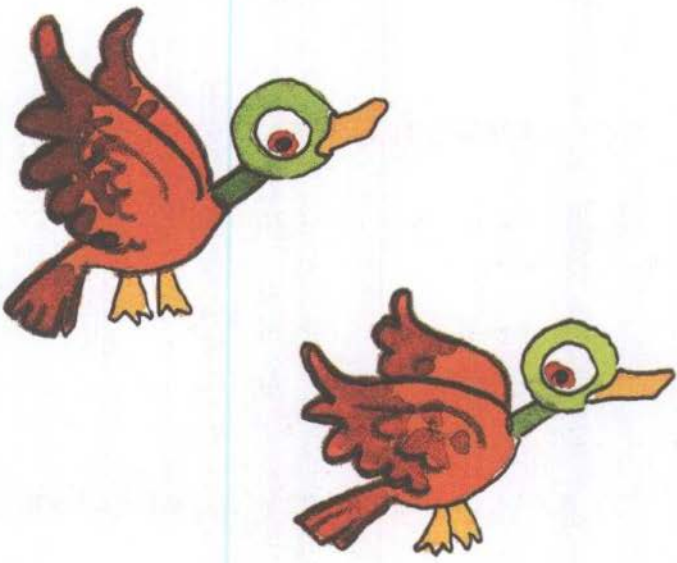
Bir saat sonra hanımı Hoca'ya seslenmiş. Bakmış Hoca tembellik ediyor,

– Efendi demiş, bugünkü uyuşukluğunla kaplumbağalar bile seni geçti.

Hoca hareketlenmiş, hazırlanmış, tarlaya varmış. İşe koyulmuş. Çift sürerken pulluğun önünde bir kaplumbağa görmüş. Kimildamadan öylece durup duruyor. Devam etse kaplumbağayı canlı canlı toprağa gömecek. Seslenmiş,

– Hey kaplumbağa, bakıyorum buraya benden evvel gelmeyi becermişsin... Amma öyle tembellik edeceğine bana bak da çift sürmesini öğren!

ÖRDEK ÇORBASI

Bir gün Hoca, pınar başında birçok ördeğin oynadığını görür. Tutayım diye koşunca ördekler kaçar. Hoca çaresiz, pınar başına oturup elindeki ekmeği suya batıra batıra yemeye başlar. Birisi, “Hoca Efendi, afiyet olsun ne yiyorsun?” diye sorunca, “Ördek çorbası.” der.

NASIL BELLİ OLACAK

Nasreddin Hoca'nın, ailece oruç tutmayan bir komşusu varmış. Ama adam hep sahur yemeği hazırlattırır, çocuklarını da sahura kaldırır, hep beraber yerlermiş. Sonunda karısı dayanamamış. Hoca'ya danışmaya gitmiş,

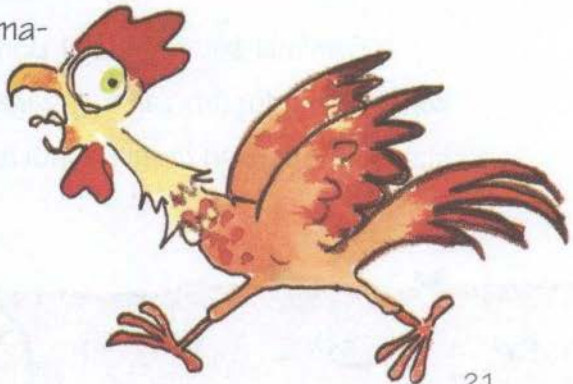
- Bizde ne kocam, ne ben ne de çocuklardan oruç tutan kimse yok. Kocam ısrarla bana güzel yemekler yaptırıyor, hep beraber sahurda yiyoruz. Oruç tutmadığımıza göre ne diye her gece sahura kalkalım?

- Öyle konuşma hanım demiş Hoca, namaz kılmıyorsunuz, oruç tutmuyorsunuz, sahur da yemezseniz Müslümanlığınız nasıl belli olacak!

NIÇİN BİLMEZSİN

Bir gün Hoca, tavuklarını bir kafese doldurup Sivrihisar'a giderken, "Hayvancağızlar sıcakta bir-biri üstünde ölecekler, şu zavallıları hapsedilen yerden kurtarayım, sere serpe yollarına devam etsinler." diyerek salıverir. Tavuklardan her biri bir tarafa kaçar. Hoca eline bir değnek alıp horozu önüne katıp kovalamaya başlar ve "Gecenin yarısında sabah olduğunu

bilirsin de öğle zamanında Sivrihisar caddesini niçin bilmezsin?" der.

ANASI AĞLAYACAK

Hoca'nın oğullarından biri yakın köylerin birinde çömlekçilik yapıyormuş. Bir gün Hoca yanına gidince,

– Baba, bütün paramı şu çömleklere yatırdım. Hava güneşli olur da zamanında hepsi kurursa zengin olacağım. Ama yağışlı olursa anam ağlayacak!

Hoca oradan ayrılıp başka bir köyde oturan büyük oğluna uğramış.

Oğlu,

– Baba, varım yoğum şu tarlada, zamanında rahmet yağarsa zengin oldum gitti. Kuraklık olursa anam ağlayacak demiş.

Hoca eve canı sıkkin dönmüş. Karısı,

– Hayrola efendi, yüzün neden asık demiş.

– Benimki bir şey değil demiş Hoca, asıl sen kendi hâlini düşün. Yağmur yağsa da yağmasa da bizim oğlanlardan birinin anası ağlayacak.

FİNCANCI KATIRLARI

Bir gün Hoca mezarlık civarında gezerken bir mezara düşer. Toz toprak içinde kalır.

Bu esnada fincan yüklü katırlarla katırcılar yaklaşmaktadır. Hoca, yüzlerce çan sesini, hayvan gürültüsünü, duyunca, "Eyvah, kıyamet kopuyor." diyerek şaşkınlıkla mezardan yukarı çıkar. O esnada tam katırlar da oraya gelmişlerdir. Hoca'nın böyle çok garip bir kıyafetle mezardan fırlamasından ürkererek sağa sola kaçışırlar. Bu esnada bütün fincanlar kırılır. Katırcılar da sinirlenerek Hoca'nın üzerine hücum ederler.

– Sen kimsin, burada ne ararsın, derler.

Hoca,

– Ölüyüm, dünyayı seyre çıkmıştım, deyince,

– Dur, biz seni bir hoşça gezindirelim, diye Hoca'yı iyice dövüp başını, gözünü yararlar.

Hoca bin zahmet ve meşakkatle gece yarısı evine döner. Karısı,

– Nerede kaldın, diye sorar.

– Mezara düştüm, ölülere karıştım.

Karısı merak içinde,

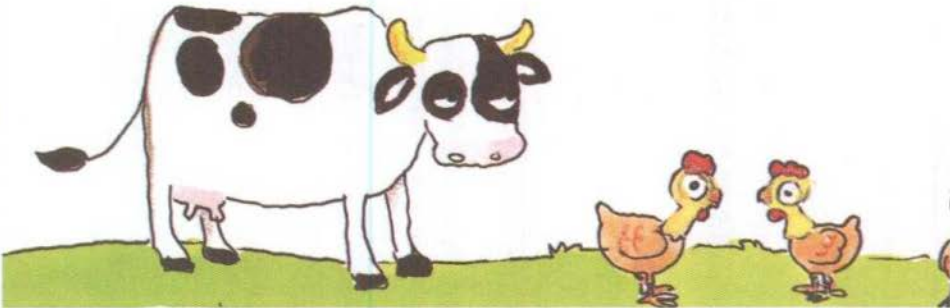
– Öteki dünyada ne var, ne yok, diye sorar.

Hoca:

– Fincancı katırlarını ürkütmezsen bir şey yok.

AKIL SIR ERMİYOR...

Hoca'nın iki yüz akçe parası kaybolmuş. Bulunması için dua etmeye başlamış. O sırada Akşehir'in zenginlerinden birinin bindiği gemi yolda fırtınaya tutulmuş. Eğer sağ sâlim memleketime varırsam Hoca'ya iki yüz akçe vereceğim diye adakta bulunmuş. Adam kurtulup gelmiş, Hoca'yı bulup parayı vermiş. Hoca bir süre düşündükten sonra, "Ey Allah'ım! Bu ne dolambaçlı yol! Bu parayı ben nerede yitirdim, sen bana nerede buldurdun! İşine gerçekten de akıl sır ermiyor." demiş.

KEÇİNİ İÇERİYE AL

Biri, Hoca'ya evinin darlığından, evindeki sıkıntıdan bahsederek çare bulmasını ister. Hoca adamı sükûnetle dinledikten sonra,

– Şimdi evine git. Keçini içeriye al der.

Adam, ertesi gün yine Hoca'ya gelir.

– Aman Hocam keçiyi içeriye alınca sıkıntım azalacağına daha da arttı, der.

Hoca Adamı gene sükûnetle dinler,

– Şimdi evine git, tavukları da içeriye al der.

Adam, ertesi gün yine Hoca'ya gelir.

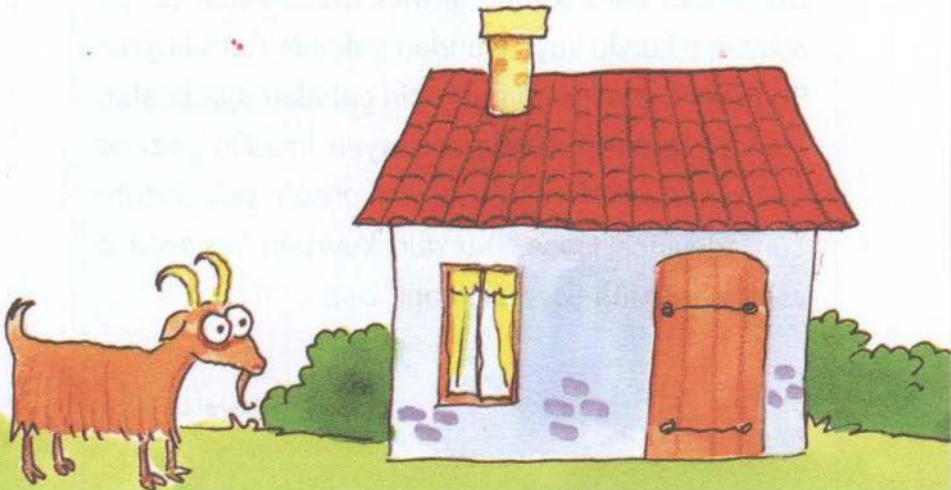
– Aman Hocam sıkıntım daha da arttı der.

Hoca gayet soğukkanlı olarak,

– Git ineğini de içeriye al der.

Adam ertesi gün yine Hoca'ya gelir.

– Aman Hocam, sıkıntıdan patlayacağım der.

Hoca istifini bozmadan,

– Bu akşam keçiyi evden çıkar der.

Ertesi gün Hoca'ya tekrar gelir, biraz rahatladıklarını anlatır. Hoca,

– Bu gece tavukları da evden çıkar der.

Adam ertesi gün daha da rahatlamış olarak tekrar gelir.

– Şimdi evine git, ineği de evden çıkar ve evini bir güzel temizle.

Adam denileni yapar ve çok rahatlamış bir şekilde, ertesi gün yine Hoca'yı ziyarete gelir. Artık evi kendisine çok bol gelmektedir. Hoca'ya teşekkürlerini sunar.

KURDUN KUYRUĞU

Bir gün Hoca, mollası İmad ile kurt avına gider. İmad, kurt yavrusu tutmak fikriyle yuvaya girer. Bu sırada kurt da ine girmek ister. Hoca çabuk davranıp kurdu kuyruğundan yakalar. Kurt kuyruğunu kurtarıp ine kaçmak için çabalamaya başlar. İçerde hâlden haberdar olmayan İmad'ın gözüne toz gidince, "Efendi ne tepiniyorsun, pek tozutun." deyince Hoca, "Kurdun kuyruğu koparsa o vakit görürsün tozu, dumanı." der.

HOROZ LÂZİM

Bir gün Akşehir çocukları Hoca'yı hamama götürürler. Yanlarına gizlice birer yumurta alırlar. Hepsi soyunup hamama girip göbek taşı üzerine oturduklarında birbirlerine "Geliniz sizinle yumurtlayalım, her kim yumurtlayamazsa hamamın masraflarını o versin." deyip sözleşirler. Daha sonra tavuk gibi sıkınıp "gıd gıd gıdak... gıd gıd gıdak..." diyerek, feryat ederek beraberce getirdikleri yumurtaları yavaşça el çabukluğuyla mermerin üzerine bırakırlar. Nasreddin Hoca bunları görünce hemen horoz gibi çırpınıp ötmeye başlar. Çocuklar

“Hoca Efendi ne yapıyorsun?” dediklerinde, “Bu kadar tavuğa bir horoz lâzım değil mi?” der.

YE KÜRKÜM YE

Hoca Efendi davet edildiği bir ziyâfete eski elbisesiyle gider, kimse ehemmiyet vermez. Hoca gizlice hemen evine koşup ağır elbisesiyle kürkünü giyer, geri gelir. Hoca’yı son derece saygıyla kapıdan karşılayıp baş sofraya oturturlar. Nefis yemeklere işaret ederek, “Buyurun Hoca Efendi.” derler. Hoca kürkünü yemek kabına uzatıp, “Ye kürküm ye!” der. Halk, “Hoca Efendi ne yapıyorsun?” dediklerinde, gördüğü muâmeleyi anlatıp, “Mademki ikram kürkedir, yemeğe de o buyursun.” der.

EYYÛB

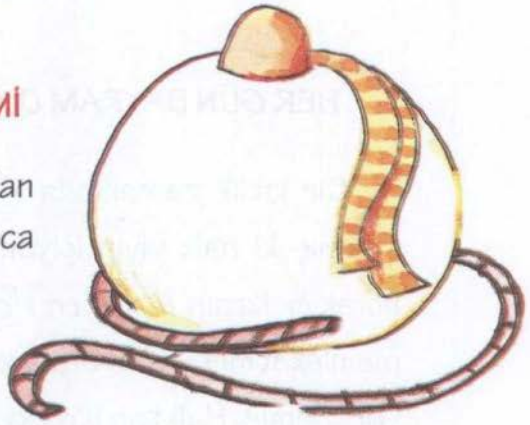
Köylüler Eyyûb ismini, eyip, iyip, iyp, ip... gibi bozuk şekilde telâffuz ediyorlarmış. Bir gün Nasreddin Hoca vaazında,

– Ey Müslümanlar! Oğlunuz olursa adını sakın Eyyûb koymayın. Halkın dilinde söylene söylene, incele incele İp oluverir, demiş.

İPE UN SERİLİR Mİ

Komşusu Hoca'dan urganını istemiş. Hoca içeriye girip çıkmış.

- İp boş değil demiş, kadınlar üstüne un sermişler.

Komşusu,

- Bu nasıl iş efendi demiş, hiç ipe un serilir mi?

- Serilir demiş Hoca, vermeye gönlün olmanınca ipe un da serilir.

GÖRÜN BENDEKİ FERYADI

Nasreddin Hoca eşeğini yitirmiş. Birkaç kişiyle beraber eşeği aramaya çıkmışlar. Hoca bir yandan eşeğini arar, bir yandan da neşeli neşeli türkü söylemiş.

- Bu ne iş Hoca demişler, eşeğini yitiren adam neşeli türküler söyleyerek mi arar?

- Son umudum şu dağın ardında demiş Hoca, orada da bulamazsam, görün bendeki feryadı!

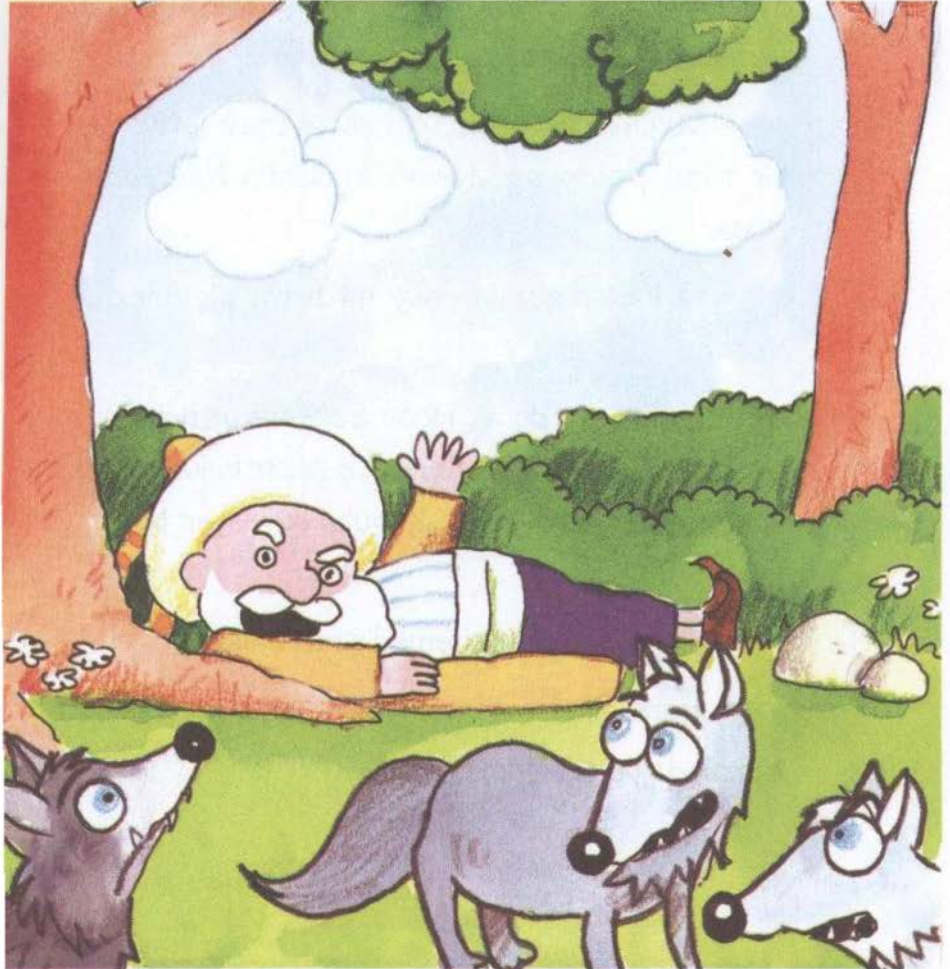
HER GÜN BAYRAM OLSA

Bir kıtlık zamanında Hoca bir köye gitmiş. Bakmış ki halk yiyip içiyor. Hoca'ya da tatlılar, börekler ikram etmişler. Hoca, "Burası ne bolluk memleketmiş, bizim oralarda halk açlıktan kırılıyor." demiş. Halktan biri Hoca'ya cevaben, "Behey adam deli misin, sen bayram, seyran bilmez misin? Bugün bayram olduğu için herkes gücüne göre yiyecek, içecek sağlıyor. Onun için yiyecek boldur." demiş. Hoca biraz düşündükten sonra kendi kendine, "Ah keşke her gün bayram olsa da ümmet-i Muhammed yiyecek sıkıntısı çekmese." demiş.

ÖLMÜŞ EŞEK

Bir gün Hoca karısına, "Ölmüş adam nasıl belli olur?" diye sorup, karısı, "Eli ayağı soğur, ondan bilinir." demiş. Bir gün zavallı Hoca dağda odun keserken eli ayağı tutmayacak derecede üşümüş. "Ben öldüm." diye kendisini bir ağacın dibine bırakıvermiş. O esnada kurtlar Hoca'nın eşeğine musallat olup

yemeye başlamışlar. Çaresiz Hoca güçlükle olduğu yerden başını kaldırıp, “İyi buldunuz sahibi ölmüş eşeği.” demiş.

BEN BULUNMADIM

Nasreddin Hoca, işlerinin çokluğu, dünya tel şeleri, hastalık, sağlık gibi çeşitli bahanelerle ib detten kaytaran birileri ile sohbet ediyormuş. M zeretleri bir türlü bitmiyormuş. Bir ara söz yemekten, içmekten açılmış.

– Bugünlerde canım bir helva yemek istiyor ki bir türlü pişirip de yiyemedik, demiş Nasreddin Hoca.

– O kadar zor bir şey mi helva pişirmek a Hoca?

– Ne yapalım demiş Hoca. çeker ve un bulundu, tereyağı bulunmadı. Tereyağı ve çeker bulundu, un bulunmadı. Un ve tereyağı bulundu çeker bulunmadı.

– Hiç bir araya getiremedin mi bunları?

– Hepsinin bir araya geldiği de oldu ama o zaman da ben bulunmadım.

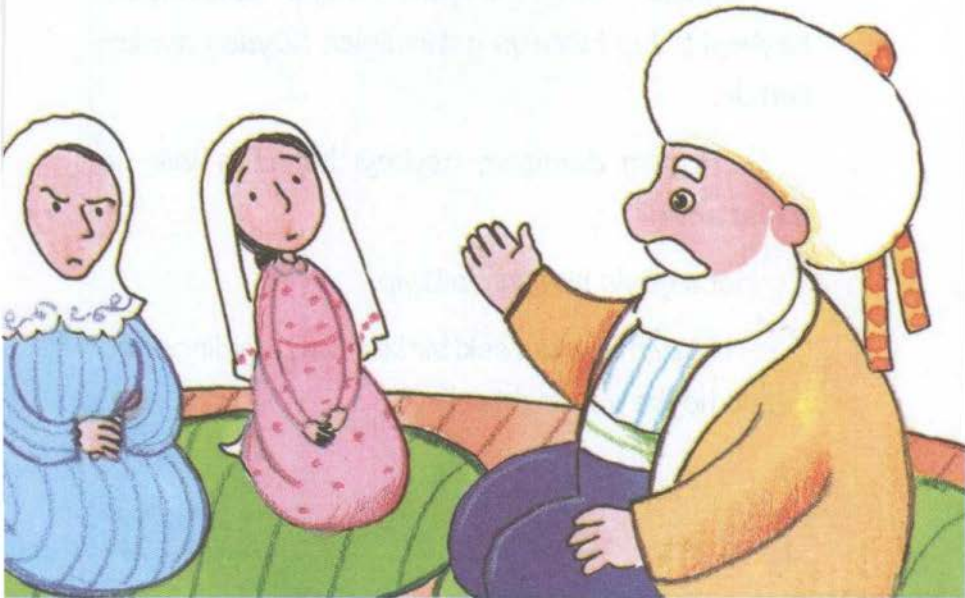
SOYUNA ÇEKMiŞ

Üç yıllık evli bir hanım hamile kalamamış. Kaynanası ile kocası gelini ve gelinin anasını suçlayıp duruyorlar, sanki kabahatin gelinde olduğunu kesinlikle biliyorlarmış gibi her gün söyleniyorlarmış. Bir gün kaynanası gelini almış, Nasreddin Hoca'ya götürmüş,

– Hoca Efendi, gelinimin üç yıldır çocuğu olmuyor. Nerden bu aileden kız aldık! Muska mı yazarsınız? Dua mı okursunuz? Derdimize bir çare bulun, diye hiddetlice söylenmiş.

Hoca, üzüntü içinde olan geline dönmüş,

– Kızım, soyuna çekmiş olmayasın? Acaba anan da mı çocuksuzdu?

YAPACAĞIMI BİLİRİM

Nasreddin Hoca bir köyde misafirken heybesini yitirmiş. Köylülere,

– Ya heybemi bulun, ya da ben yapacağımı bilirim, demiş.

Köylüler telaşlanmışlar. Arayıp taramışlar, heybeyi bulup Hoca'ya getirmişler. Köyden ayrılırken de,

– Hocam demişler, heybeyi bulmasa idik ne yapacaktın?

Hoca şöyle bir elini sallayıp,

– Hiç demiş, evde eski bir kilim vardı, gidince onu bozup heybe yapacaktım!

DAMDAN DÜŞMÜŞ

Nasreddin Hoca evinin damında biriken diz boyu karı sabah namazı sonrası kürümeye başlamış. Bir ara dengesini kaybederek damdan düşüp bayılmış. Komşuları koşuşmuşlar. Birisi çabuk bir doktor çağıralım, diğeri aman bir kırıkçı bulalım, öbürü sırtlanıp doktora götürelim derken, kargaşada ayılan Hoca, acıyan belini tutarak,

– Birakin münakaşayı. Çabuk bana daha evvel damdan düşmüş birini bulun demiş.

KİMIN İÇİNİN YANDIĞI BELLİ

Nasreddin Hoca'yı çok cimri komşularından birisi yemeğe çağırmış. Sofraya oturmuşlar. İki kişilik servis için ortaya dört adet zeytin, iki haşlanmış yumurta, bir tutam tuz, iki dilim ekmek ve su getirmişler. Yemeğin üstüne bir kaşık bal ikram etmeyi düşünen ev sahibi her nasılsa bal çanağını sofranın altına koymuş.

Bunu gören Hoca, çanağı sofraya koyduğu gibi başlamış ekmeksiz atıştırmaya.

Ev sahibi bakmış ki balı tükeniyor,

– Hocam demiş, ekmeksiz yersen için yanar.

Hoca aldırış etmeyip balı yemeye devam ederken seslenmiş,

– Kimin içinin yandığı belli.

CEVİZ YERİNE KABAK

Biryazgünü Nasreddin Hoca biraz serinlemek için ceviz ağacının gölgesine oturmuş. Biraz ilerdeki kocaman helvacı kabakları gözüne ilişince, kendi kendine,

– Şu Allah'ın işine bak, otun üstünde koskoca kabak yetişiyor, şu dalları yere göğe uzanmış, bir evleklik yer tutan ceviz ağacının meyveleri ufacık, diye düşünürken, tam o sırada başına bir ceviz düşmüştü.

– Ah başım, diyerek yerinden fırlamış Hoca, Tövbe ya Rabbim, bir daha senin işine asla karışmam! Ya ağaçta ceviz yerine kabak yetişseydi, demiş.

ELİNDEN ALMASI KOLAY

Bir gün Hoca'nın evine hırsız girer. Eşi telaşla,

– Efendi hırsız geziniyor, diyince Hoca,

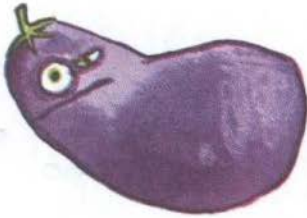
– Sen hiç tınma, keşke o işe yarayacak bir şey bulsa... Elinden alması kolaydır, der.

YORGAN GİTTİ KAVGA BİTTİ

Bir gece yarısı Hoca'nın kapısının önünde bir gürültü olur. Hoca çıkıp kavganın sebebini anlamak ister. Hanımı, "Efendi nene lazım, yat yerinde, gece yarısı gürültü arasına karışma!" dediyse de dinlemeyip hemen yorganına bürünür, kapının önüne çıkar. Hoca meseleyi anlamaya uğraşırken o gürültü arasında bir herif gelip bir asılıştta yorganı Hoca'nın üstünden soyup alır, çıkar, gider. Hoca bu muameleden şaşalayıp öyle sersem bir hâlde içeri girer. Karısı, "Efendi kavganın aslı ne imiş?" diye sorunca, "Ne olacak, kavga bizim yorgan üzerine imiş. Yorgan gitti, kavga bitti." der.

KENDİSİ BULDU

Hoca'nın oğluna "Patlıcan nedir?" diye sormuşlar. Çocuk, "Gözü açılmadık sığircık yavrusudur." deyince Hoca oradan son derece övünerek atılıp,

– Vallahi ben öğretmedim, kendisi buldu, demiş.

DAHA KIRLI

Bir gün Hoca Efendi, eşiyle beraber göl başında çamaşır yıkamaya gider. Çamaşırları yığıp, sabunu koyup işe başlayacakları esnada hemen bir kara kuzgun gelip sabunu kapıp gider. Karısı,

– Efendi yetiş, sabunu kuzgun kaptı, diye haykırınca Hoca aldırmadan,

– A kadın, ne telaş ediyorsun, varsın alsın, onun üstü bizden daha kirlidir, demiş.

ARKAMDA KALACAKSINIZ

Bir gün Hoca mollalar arkasında olduğu hâlde cami-i şerife derse giderken merkebine ters biner. Mollalar, “Hoca Efendi, niçin böyle ters binip rahatsız oluyorsun?” dediklerinde Hoca Efendi cevap olarak “Eğer doğru binsem siz benim arkamda kalacaksınız, siz önde gidecek olsanız sizin arkanız benim önüme düşecek. Şu hâlde böylece binmek uygundur.” der.

• SUYUNUN SUYU

Bir vakit köylü, Hoca merhuma bir tavşan getirir. Hoca köylüye elden geldiği kadar izzet ve ikram eder. Bir hafta sonra yine gelir. Hoca tanımaz. "Geçen hafta size tavşan getiren köylüyüm." der. Hoca güler yüzle karşılayıp çorba çıkarır. "Tavşanın suyundan çorba buyurun." diye lâtife eder. Birkaç gün sonra, üç dört köylü gelip misafir olmak isterler. Hoca, "Siz kimlersiniz?" diye sorar. "Tavşan getirenin komşularıyız." derler. Hoca bunlara da lokma çıkarır, misafir eder. Bir hafta sonra yine birkaç kişi gelirler. Hoca bunlara da sorar. "Tavşanı getiren köylünün komşusunun komşusuyuz." derler. Hoca, "Hoş geldiniz." deyip ortalık kararmadan hemen önlerine bir tas su getirir. Köylüler tasa hayran hayran baktıktan sonra, "Efendi bu nedir?" diyince Hoca, "Tavşanın suyunun, suyunun, suyudur." der.

AĞAÇTAN ÖTEYE

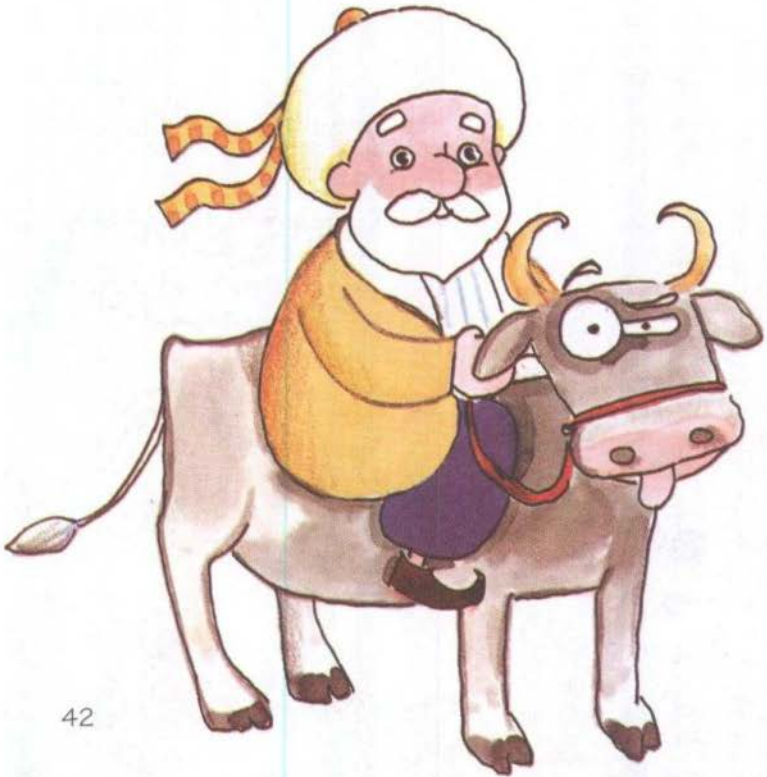
Bir gün mahalle çocukları birbirlerine, "Geliniz, Hoca'yı ağaca çıkarıp pabuçlarını çalalım." diye kararlaştırırlar. Bir ağacın dibinde "Kimse bu ağaca çıkamaz." diye şiddetli bahse girişmeye başlarlar. Hoca oradan geçerken bahse kulak verip içlerine karışarak, "Ben çıkarım." der. Çocuklar da "Çıkamazsın, çıkılacak gibi görünür amma, her yiğidin kârı değildir." derler. Hoca ateş kesilip "Çıkar mıyım, çıkamaz mıyım, ben şimdi size gösteririm." diyerek, hemen eteklerini beline sıvayıp, pabuçlarını koynuna sokmaya uğraşır. Çocuklar, "Efendi, pabucu neye koynuna sokuyorsun, ağaçta pabucun ne lüzumu var." dediklerinde Hoca, "Ey!.. Ne bilirsiniz evlâtlar, hazır yanımda bulunsun. Belki ağaçtan öteye yol düşer." der.

ÖYLE KOŞARDI Kİ...

Hoca'yı bir gün cirit oyununa davet etmişler.

Hoca'nın bir koca öküzçüğü varmış. Hemen öküzün sırtına bir palan vurmuş ve meydana çıkmış. Halk bunu görünce kahkahalar atmış. "Hoca!" demiş halktan biri, "Cirit oyununda hayvanın gayet çevik olması ve kuş gibi seğırtmesi lâzımdır. Bu hantal, işe yaramaz öküze neye bindin?" Hoca, "Gerçi ben on senedir tecrübe ettiğim yok. Fakat buzağı iken görürdüm, öyle koşardı ki ardından at değil kuş bile yetişemezdi." demiş.

ALLAH VERE

Bir gün Nasreddin Efendi evinde otururken bir adam kapıyı çalar.

– Ne istersin, der.

– Bir parça aşağıya geliniz.

Hoca aşağıya inip kapıya varınca fakir adam,

– Sadaka isterim, deyince Hoca hidetlenip, fakat hiç tavrını bozmayarak,

– Yukarı gel, der.

Fakir ta kendi oturduğu üst kata çıkınca Hoca,

– Allah vere, deyince fakir,

– Behey efendi, mademki boş gönderecektin niçin aşağıda söylemedin deyince,

Hoca,

– Ya ben yukarıda iken sen ne için söylemedin de beni ta kapının önüne kadar indirdin, der.

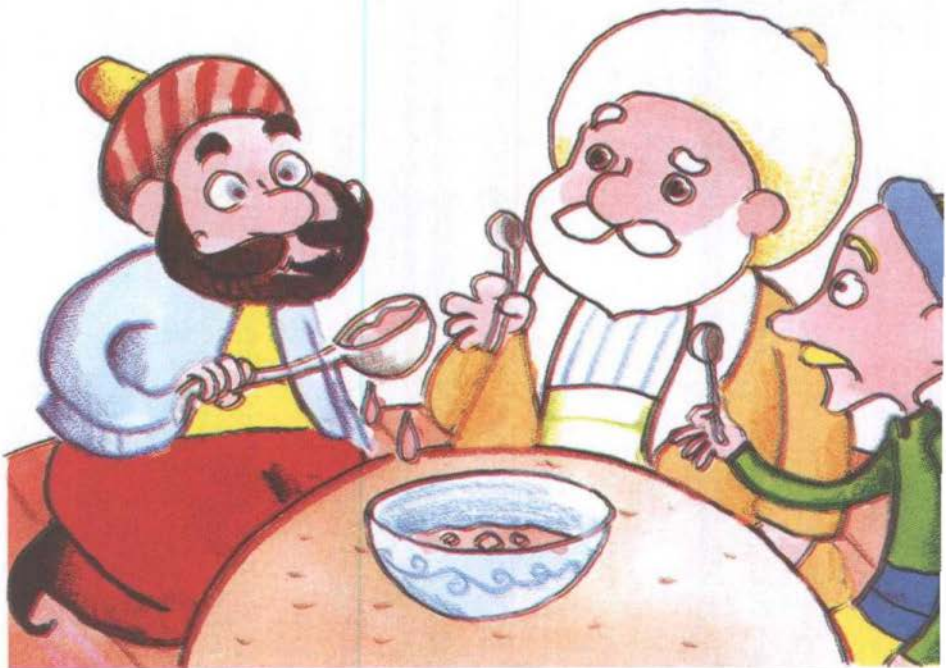

ÖLDÜM

Sıcak bir yaz günü Nasreddin Hoca'yı iftara çağırmışlar. Ortaya önce bir tencere soğuk hoşaf gelmiş. Muzip ev sahibi eline bir kepçe almış, misafirlerle ise birer tatlı kaşığı vermiş. Ev sahibi kepçeyle her hoşaf içişinde,

– Oh! Öldüm diyormuş.

Hoca ile öteki davetliler ellerindeki küçücük tatlı kaşıklarıyla hoşafı içmeye çalışıyor fakat ne hoşafın tadını alıyor ne de susuzluklarını giderebiliyorlarmış. Ortadaki hoşaf da bitmek üzereymiş. Hoca dayanamayıp ev sahibine seslenmiş,

- Efendi demiş. Senin devamlı ölüp ölüp dirilmen bizleri çok üzüyor. şu kepçeyi ver de senin yerine biraz da biz ölelim!

ÇORBA ÇIKARACAKTIM

Bir gün Hoca evine gelirken birkaç öğrenciye rast gelir.

- Efendiler bu gece bize gidelim çorba içelim, der. Talebeler,

- Pek güzel, deyip Hoca'nın arkasına düşer.

Eve gelirler. Hoca, "Buyurun!" deyip odaya çıkarır, içeri girer. "Karıcığım birkaç misafir getirdim, bir tas çorba pişir de içelim." deyince hanımı,

- Ah Efendi, evde yağ mı var, pirinç mi var. Çorbayı nasıl yapacağım, der.

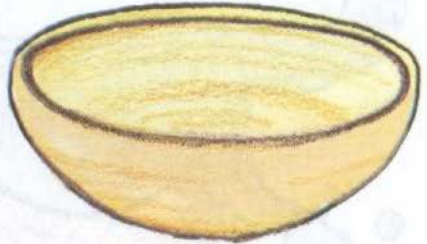
Hoca üzölüp,

- Hanım, ver oradan bana çorba tasını, der.

Tası alıp öğrencilerin yanına gelerek,

- Efendiler, ayıplamayınız.

Eğer bizim evde yağ, pirinç olsaydı size şu tasla çorba çıkaracaktım, der.

KEYFİNİ BOZMA

Hoca, bir kış günü ormanda odun kesiyormuş. Odun kesmeye iyice dalmış. Bir aç kurt sessizce saldırıp, Nasreddin Hoca'nın yokuşun altında bıraktığı eşeğini yemiş, yokuş yukarı kaçmağa başlamış. Birisi uzaktan durumu görüp seslenmiş,

– Hoca yetiş! Kurt eşeğini yedi, kaçıyor!

Hoca bir eşeğin kemikleri çıkmış ölüsüne, bir de yokuş yukarı kaçmakta olan kurda baktıktan sonra,

– Boşuna yorulma efendi demiş. Olan oldu! Hiç olmazsa tok karnına yokuş yukarı kaçmaya çalışan kurdun keyfini bozma!

SOHBETİNE DOYMAZDI

Bir vakit Hoca hastalanır. Komşu kadınlar işitip hâl hatır sormaya gelirler. Sonra da hastayı unutup dedikoduya başlarlar. Hoca'yı ziyaret eden kadınlardan biri,

– Efendi, Allah geçinden versin, şayet sana bir ölüm gelirse ne diyerek yas tutalım, diye sorunca Hoca şu istekte bulunmuş.

– Merhum ölüm döşeğindeyken bile yanında dedikodu yaptık ama onun bir suçu yoktu, deyin.

KETEN EKEYİM

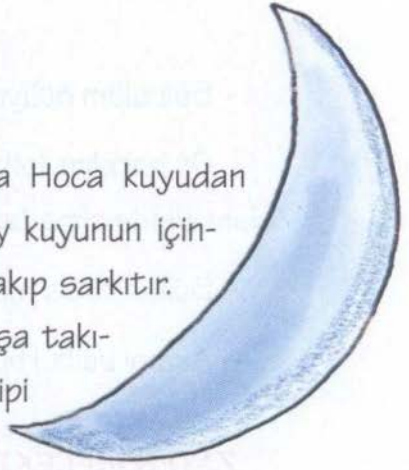
Hoca bir gün bir acemi berbere tıraş olmuş. Berber, ustura çaldıkça Hoca'nın başını keser, durmadan pamuk yapıştırırmış. Hoca bir aralık kavuğuna uzanıp gitmek istemiş ama nafile. Berber,

– Efendi, daha yarısı tıraş edilmemiştir, deyince Hoca,

– Be herif sen başımın yarısına pamuk ektin. Bırak bari ben de geriye kalanına keten ekeyim, demiş.

OH!

Bir gece ay aydınlığında Hoca kuyudan su çekecek olur. Bakar ki Ay kuyunun içinde. Çıkarmak için ipe kova takıp sarkıtır. Rastlantı olarak kova bir taşla takılır. Hoca olanca kuvvetiyle ipi çeker. Bu sırada kova kurtulur ve Hoca sırt üstü yere düşer. Bir de bakar ki Ay gökyüzünde. "Oh!" der. "Çok zahmet çektim ama sonunda Ayı da kuyudan kurtardım."

MİNARE

Hoca öğrenim için Konya'ya gittiğinde arkadaşları o zamana kadar görmediği minareleri görüp son derece hayretle, "Acaba bunu nasıl yaparlar?" deyince Hoca merhum, "Bilmiyor musun ayol, kuyuların içini dışına çevirirler." der.

ACEMİ BÜLBÜL

Hoca başkasının zerdali ağacına çıkıp zerdali yerken sahibi gelerek,

- Ağaçta ne işin var, diye sorar. Hoca,

- Bülbülüm tyorum, der. Adam,
 - t bakalım, işitelim der. Hoca ötmeye başlar.
- Adam elinde olmadan gülerek,
- Bülbül böyle mi ter, deyince Hoca,
 - Acemi bülbül bu kadar ter, der.

ZATEN İNECEKTİM

Hoca bir gün eşeğini koştururken düşmüş. Çocuklar, "Aa! Hoca eşeekten düştü." diye alaya başlamışlar. Bunu gören Hoca, "Ah çocuklar, dşmesem de zaten inecektim." demiş.

UTANDIM

Hoca'nın evine hırsız girmiş. Hoca hırsızı görüp yklğn içine saklanmış. Hırsız evi yukarıdan aşağı aramış, ęalacak bir şey bulamamış. "Acaba yüklükte bir şey var mı?" diye kapısını ağınca görmüş ki Hoca ayakta duruyor. Hırsız şaşkınlıkla,

- Burada mısınız, deyince Hoca,
- Evet, sizden utandığım için buraya saklandım.

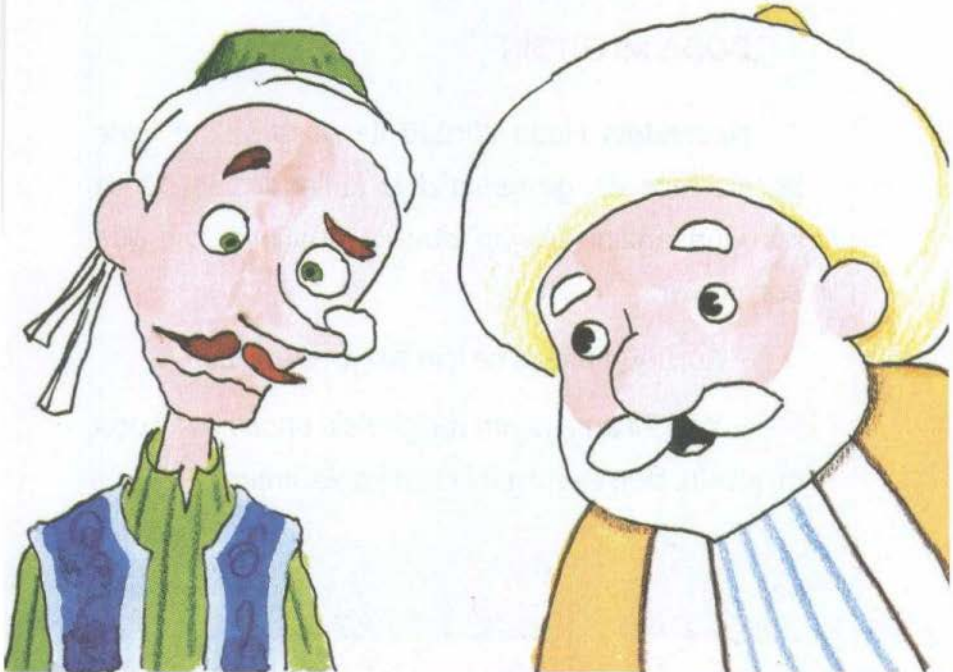
GÖZÜNÜN ÖNÜNDE

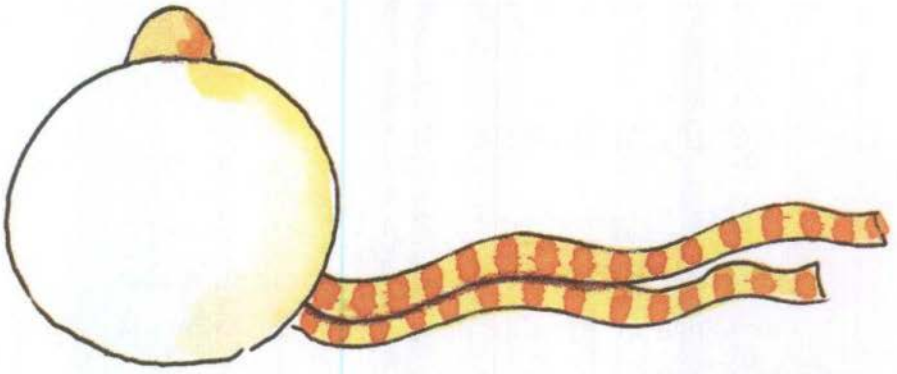
Bir gün Nasreddin Hoca'yı bir şölene çağır-
mışlar. Davetliler beraberce sofralar olarak kullanılan
büyük sinilerin etraflarına oturmuşlar. Yemeğe
başlanırken bir davetli ağzındaki sakızı çıkarıp koca
yemek sinisinin üst kenarına yapıştırmış. Hoca
da sakızı sininin kenarından alıp adamın burnunun
ucuna yapıştırmış.

- Hoca Efendi demişler, sakızı koyacak başka
yer bulamadın mı?

Hoca başını sallamış,

- Ne olur ne olmaz! Bu adamın malı kıymetlidir.
Her zaman gözünün önünde bulunmalı!

ŞİMDİ ANLADIN MI?

Hoca öküzleriyle çift sürüyormuş. O sırada öküzleri sabana bağlayan kayışlardan biri kopmuş. Hoca, kopan kayışın yerine sarığını bağlamış. Daha ilk asılıştta sarık da kopmuş. Hoca sarığına dönmüş,

– Sarığım, demiş, kayışın neler çektiğini şimdi anladın mı?

BOŞA MI GİTSİN

Nasreddin Hoca körüğü ile ateş yakar, içine böcek, fare vs. girmesin diye kullandıktan sonra körüğün ağzını tıkayıp duvara asarmış. Bir gün sormuşlar,

– Körüğün ağzını ne için tıkıyorsun Hoca?

– Yaa! Tıkamayayım da içindeki onca hava boşa mı gitsin. Ben savurganlıktan hoşlanmam.

KAVUK

Bir İranlı, memleketinden gelen mektubu Hoca'ya vermiş,

- Hocam demiş, şunu bir okuyuver.

Hoca bakmış, yazı hem okunaksız hem de Farsça.

- Bunu Farsça bilene okut, ben Farsça bilmem, yazı da okunaksız, demiş.

İranlı kızıp köpürmüş,

- Başında değirmen taşı kadar kavukla şu mektubu okuyamazsın ha, diye söylenmiş.

Hoca hemen kavuğu çıkarıp İranlının, başına koymuş,

- İş kavuktaysa, buyur sen giy. Mektubu da sen oku!

TEKE BURCU

Bir gün Nasreddin Hoca'ya,

– Hangi burçtansın Hoca, diye sormuşlar.

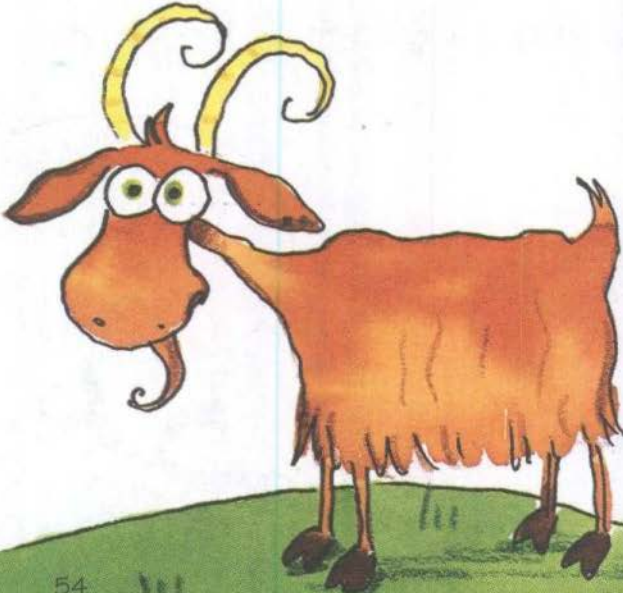
– Teke burcundanım demiş Hoca.

Etraftakiler,

– A efendi öyle bir burç yok ki, deyince,

Hoca şöyle cevap vermiş,

– Bana çocukluğumda oğlak burcundansın demişlerdi. Yıldızım hep oğlak kalacak değil ya... Şimdiye kadar çoktan büyüyüp, teke olmuştur!

DENGESİ BOZULUR

Bir gün Hoca'ya,

– Efendi demişler, sabah olunca insanların kimisi o yana, kimisi bu yana gider. Nedendir?

– Hepsi aynı yöne gidecek olsa demiş Hoca, Dünya'nın dengesi bozulur, devriliverirdi!

NASIL GİDİYOR

Sonradan gören zenginin biri gösterişli bir at satın almış. Yolda eşeği ile giden Nasreddin Hoca'yı hızla geçmiş, uzaklaşmış. Sonra geriye dönüp atını koşturarak Hoca'nın yanına gelmiş ve küçümser bir tavırla,

– Eşek nasıl gidiyor Hoca, demiş.

– Zamane eşeği demiş Hoca, atla gidiyor!

ZENGİN Mİ OLACAĞIM

Babasından kalan büyük bir mirası günah sevap demeden har vurup harman savuran birisi, elinde avucunda hiç bir şey kalmayınca Nasreddin Hoca'ya dert yanmış,

– Hâlim çok kötü. Neredeyse dileneceğim. Derdime bir çare bul Hocam, demiş.

– Merak etme evlât demiş Hoca, yakında bu dertten kurtulacaksın.

Mirasyedi heyecanlanmış,

– Yine zengin mi olacağım, Hocam?

– Hayır evlâdım, züğürtlüğe alışacaksın. Ahiret sermayeni de burada harcadın. Alışınca belki orada da çok sıkıntı çekmezsın.

İNŞALLAH

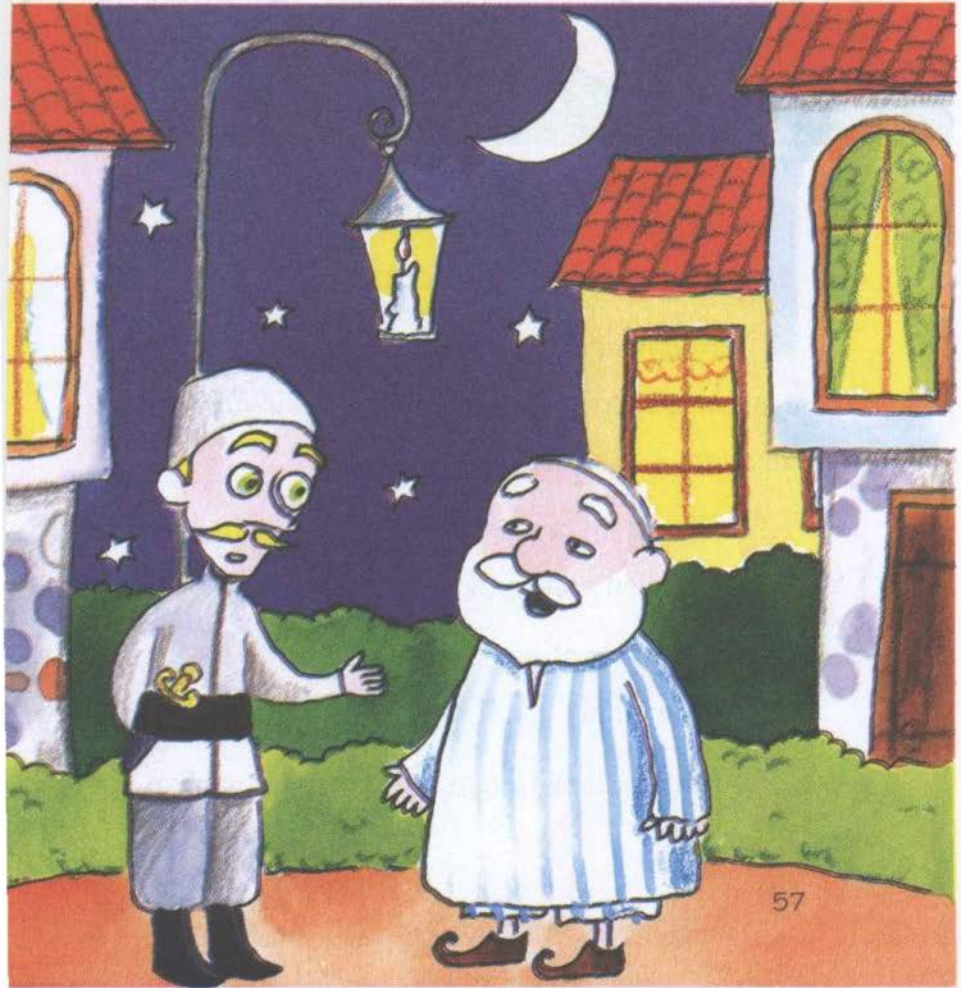
Hoca gece hanımıyla sohbet ederken, “Sabah hava yağmurlu olursa oduna, olmazsa çifte gideceğim.” demiş. Hanımı, “Efendi, inşallah de.” demiş. “Ne hacet!” demiş Hoca, “Birinden birini yapacağım.” demiş. Sabahleyin şehirden dışarı çıkınca bir sürü sipahiye rast gelmiş. Sipahiler hocaya, “Beri gel dayı, filan kasabanın yolu nerededir?” demişler. Hoca kayıtsızca, “Bilmem.” demiş. Terbiyesiz, yarıdakçılar Hoca’ya ses çıkarmaya mühlet vermeyip birkaç sille tokat indirerek, “Seni gidi şöyle böyle, yürü, düş önümüze, bizi götür.” diyerek koşa koşa önlerine katmışlar. Hoca yağmurda yaşta onları kasabaya eriştirmiş. Kendisi gece yarısı hasta ve yaralı olarak evine geri dönmüş. Kapıyı çalmaya başlamış. Karısı, “Kimdir o?” deyince, “Aç karıcığım, benim inşallah.” demiş.

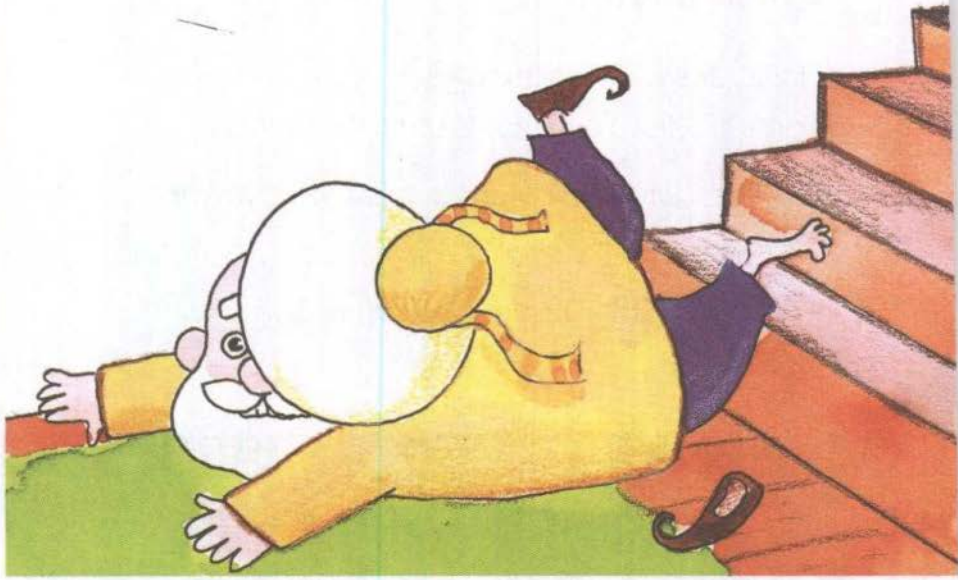
UYKUM KAÇTI

Hoca gece yarısı sokakta geziniyormuş. O çağın güvenlik görevlisi olan subaşı, kendisini görünce,

- Efendi demiş, gece yarısı sokakta ne arıyorsunuz, diye sorunca Hoca,

- Uykum kaçtı da onu arıyorum diye cevap vermiş.

BEN DE VARDIM

Arkadaşlarından biri sormuş,

– Hocam, neydi sizin evdeki gürültü? Dün gece evinizin önünden geçerken paldır küldür bir ses duydum.

– Hiç canım demiş Hoca, cübbem tahta merdivenlerimizden aşağı yuvarlandı da.

– Amma yaptın be Hocam. Cübbe o kadar gürültü çıkarır mı?

– Sorma demiş Hoca, içinde ben de vardım.

YAS TUTUYORLAR

Mahalleliler olmayan bir âdeti Hoca'nın ikazlarına rağmen yapmaya devam ediyorlarmış.

Ölenin yakınları karalar giyip yas tutuyorlarmış. Bir gün Hoca'nın tavuğu ölmüş. O da siyah bez parçalarını delip ölen tavuğun piliçlerinin boğazlarına takmış. Komşuları sormuş,

- Bu piliçlerin hali ne Hoca Efendi?
- Anneleri öldü de karalar giyip yas tutuyorlar!

GÜZÜN YERLER

Dostlarından biri Nasreddin Hoca'ya konuk olmuş. Yiyip içmişler, tatlı tatlı söyleşmişler, gece geç vakit yatacakları sırada misafir,

- Bizim eller, bizim eller, yatarlarken üzüm yerler demiş.

Hoca bakmış ki yemenin içmenin sonu gelmeyecek,

- Bizde öyle âdet yoktur, saklarlar da güzün yerler, deyivermiş.

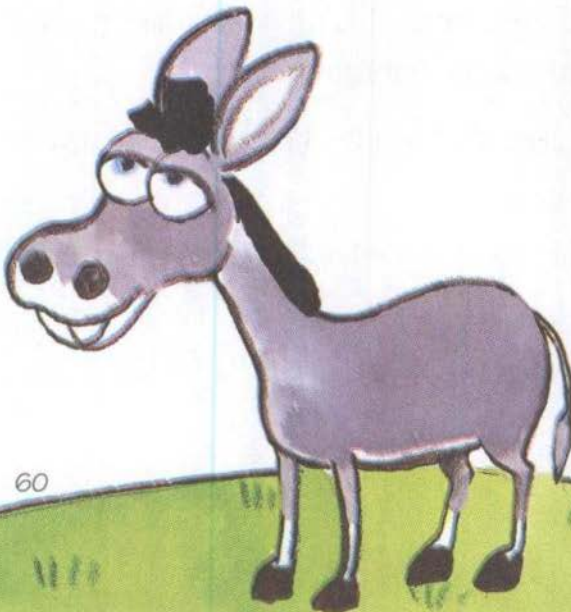
BİRAZ BEKLE

Nasreddin Hoca, eşegini emanet alan komşusunun bağdan dönerken eşegine merhametsiz davrandığını uzaktan görmüş. Bir gün aynı komşusu, Hoca'dan tekrar eşegini istemiş.

– Biraz bekle demiş Hoca, bu sefer eşeğe bir danışıp geleyim.

Ahıra girmiş, az sonra geri dönüp,

– Kusura bakma komşu demiş, eşeğe danıştım olmaz diyor. Başkasına verdiği zaman beni hem dövüyorlar hem de sana sövüyorlar, dedi.

PARAYI VEREN DÜDÜĞÜ ÇALAR

Hoca pazara giderken mahalle çocukları düdük ısmarlamışlar. Hoca aralıksız hepsine, "Peki, peki." demiş. İçlerinden biri, "Şu parayı al da bana düdük getir." demiş. Çocuklar akşamüstü Hoca'nın yolunu beklemişler. Şehre ulaştığında etrafını almışlar. Hepsi de, "Hani ya Hoca Efendi bizim siparişlerimiz?" dediklerinde Hoca para verene düdüğü uzatıp, "Parayı veren düdüğü çalar." demiş.

TARİF BENDE

Hoca bir gün ciğer almış. Giderken dostlarından biri, “Bunu nasıl pişireceksin?” diye sormuş. Hoca, “Her zamanki gibi.” deyince “Hayır, bunun çok farklı bir pişirme şekli var. Size tarif edeyim de öyle yapınız.” demiş. Hoca, “Bu tarif ettiğin şeyler hatırımda kalmaz, bir kâğıda yaz da ona bakarak pişirteyim.” deyince adam da tarifeyi yazıp, vermiş. Hoca, yemeğe karşı duyulan isteğin hayaliyle dalgın dalgın eve giderken bir çaylak elinden ciğeri kapıp, kaçmış. Hoca, hiç telaş izi göstermerek elindeki tarifeyi çaylağa gösterip, “Nafile, ağız tadiyla yiyemezsin, tarif bende.” diye bağırmış.

BANA NE

Birisi Hoca merhuma,

– Hoca Efendi, demin bir lengerde hindi dolması gidiyordu, demiş. Hoca,

– Bana ne, demiş.

– Galiba size götürdüler, deyince de,

– Eh be evladım o zaman sana ne, demiş.

BEN BULDUM

Bir mecliste latifeye zemin teşkil etsin diye, Hoca merhumun eline bir saz tutuştururlar.

– Hoca Efendi, şunu çal da dinleyelim, derler.

Hoca sapından yakalayıp boyuna aşağı yukarı mızrabı sürter, acı acı bir gürültüdür gider.

– Canım Hoca Efendi, saz böyle mi çalınır, güzel bir nağmeyi vücuda getirmek için parmağını icabına göre tellerin üzerinden oynatmak, perdelerde gezinmek lazım gelir, deyince Hoca,

– Onlar perdeyi bulamazlar da aramak için gezinirler. Ben buldum niçin boş yere gezineyim, der.

SİRKE

Bir gün komşusu,

– Hoca Efendi, sizde kırk yıllık sirke var mı, diye sormuş.

– Var.

– Bir parça versene.

– Veremem.

– Niçin?

– Eğer şuna buna dağıtsaydım kırk yıldan sirke kalır mıydı?

ŞÜKÜR

Hoca merkebini kaybetmiş. Hem arar, hem şükür edermiş. Şükretmenin sebebini sormuşlar. “Üstünde bulunmadığıma şükür ediyorum. Eğer bulunaydım, ben de beraber kaybolurdum.” demiş.

ASLI YOK

Hoca merhuma "Sizin hanımı çok geziyor." demişler. "Aslı olmasa gerek, öyle olsaydı, bir de bizim eve gelirdi." demiş.

VADE

Dostundan biri merhumdan biraz müddet vade ile birkaç kuruş istemiş. Hoca, "Para veremem, fakat dostumsun, vade ne kadar istersen veriyim." demiş.

GELENLER YESİN

Hoca merhum bağına gayet ufak ağaç fidanları dikermiş. Dostlarından biri görüp, "Efendi, bu ne vakit büyüyecek ve ne vakit yemiş verecek de siz de yiyeceksiniz?" deyince Hoca cevabında, "Bizden evvel gelenlerin diktikleri ağaç fidanlarının meyvesini şimdi biz yiyoruz. Bunun da meyvesini bizden sonra gelenler yesin." demiş.

YEVMIYE

Hoca Nasreddin merhum, bir hamala yük yükletip yolda giderken hamalı "İşte senin aradığın hamal." deyince, Hoca sıvışır. Tekrar buluştuklarında arkadaşı, "Hamalı ele geçirdiğin halde niye herifi yakalamadın da kaçtın?" deyince Hoca cevap olarak, "Nasıl kaçmayayım, ben hamalı kaybedeli tamam on gün oldu. Hamal

beni tutar da 'On gündür yükünü taşıyorum, yevmiyemi isterim.' diyerek on günlük ücret talep ederse ne yaparım?" der.

KADRI BİLİNSİN

Hoca merhumdan kim ne isterse o gün vermez ertesi gün verirmiş. Sebebini sormuşlar. "Vereceğim şeyin kadri bilinsin için böyle yaparım." demiş.

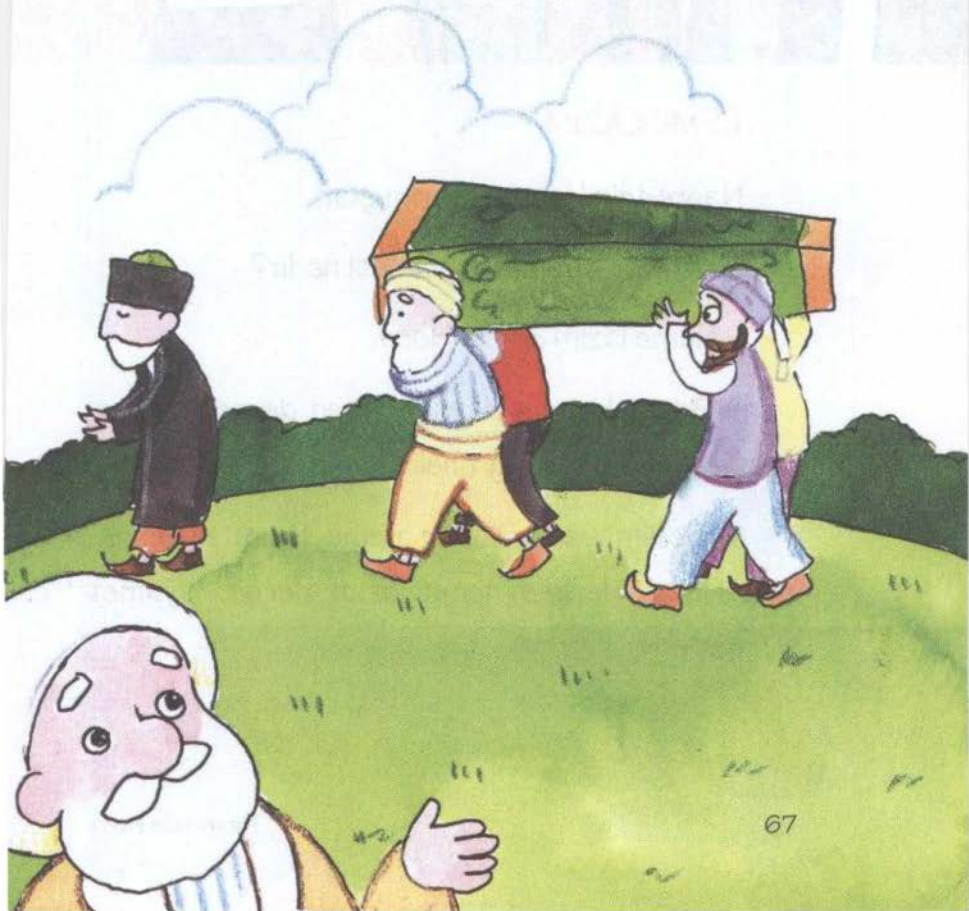
KAÇ ARŞIN?

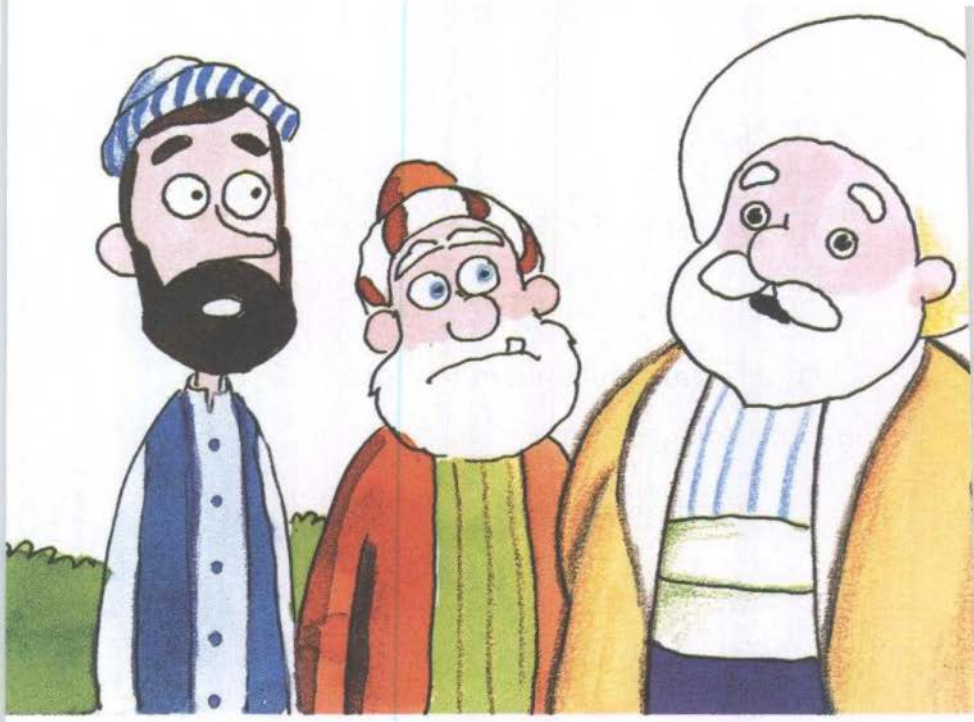
Bir arkadaşı Nasreddin Hoca'ya sormuş,

– Hocam, dünya kaç arşındır?

Tam o sırada yanlarından bir cenaze geçiyormuş. Hoca onu göstermiş,

– O'na sor! Bak, ölçmüş biçmiş, gidiyor!

NEME LÂZİM

Nasreddin Hoca'ya sormuşlar,

– Hocam, kıyametin alâmeti nedir?

– Neme lâzım demiş Hoca.

– Aman Hocam demişler, sen de neme lâzım dersen kime sorup öğrenelim?

– Dedim ya evlâdım neme lâzım diye, demiş Hoca. Herkes neme lâzım derse, kıyamet alâmetidir!

BAHAR HAVASI

Adamın biri soğuktan şikâyet edermiş.

Diğeri işitip,

– Canım bu insanlar da ne acayıptır, soğuk olsa ‘soğuktur’, diye şikâyet ederler; sıcak olsa ‘sıcaktır’, diye söylenirler.

Öteden Hoca merhum bu sözleri işitip,

– Efendi, öyle söylüyorsun ama demiş, bahar havasına kimin ne dediği var.

MAVİ BONCUK

Nasreddin Hoca'nın iki karısı varmış. Aralarında kısıkançlık, geçimsizlik baş gösterince, her ikisine de birbirinden gizli birer mavi boncuk vermiş. Verirken de “Sakin bu boncuğu kimseye gösterme demiş.” Bir gün Hoca'nın eşleri yine tartışmışlar. Sonra da Hoca'yı sıkıştırmışlar,

– Söyle bakalım, hangimizi çok seviyorsun?

– Mavi boncuklu gönlümün sultanıdır, demiş Hoca. İkinizi de çok seviyorum.

Hanımları işlerinden Hoca beni daha çok seviyor diyerekten gülümseyerek işlerine dönmüşler.

ÇİRKİN SESLİ

Cemaatten çirkin sesli, mûsikî makam ve usûlünden bîhaber bir adam minâreye çıkıp ezan okumaya başlamış. Nasreddin Hoca minarenin altında durup yukarıya seslenmiş,

– Evlâdım niye bağırıp duruyorsun? Öylesine dalsız budaksız, bilmediğin bir ağaca tırmanmışsın ki... Şimdi seni kolay kolay kurtaramayız ordan!

FARŞÇA

Hoca'ya “Zararsız hocasın, amma Farsça bilmediğin için vaazın neşeli ve zarif olmuyor.” demişler. Hoca, “Nerden anladınız Farsça bilmediğimi?” demiş. Huzurdakiler “Bilirsen bize bir beyit oku bakalım.” deyince Hoca, şu beyti söylemiş: “Mor menekşe boynun eğmiş uyurest / Kâfir soğan kat kat urba giyerest” Hocanın beyti karşısında şaşırان adamlar,

– Hoca Efendi, bunun neresi Farisi dediklerinde Hoca,

– Nihayetindeki ‘est’leri görmüyor musunuz, demiş.

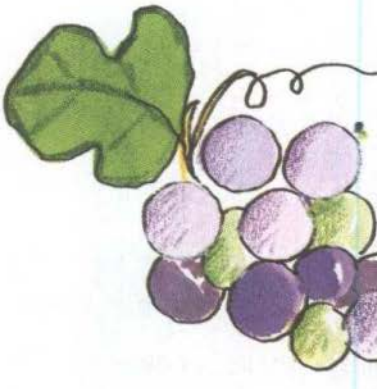
SARIĞIN NEREDE

Nasreddin Hoca eŖeđini koŖtururken sariđını dűŖűrműŖ. Mahallenin çocukları sariđı kapmıŖlar. Top gibi birbirlerine atarak oynamaya baŖlamıŖlar. Hoca, ocukların ellerinden sariđını kolay kolay almayacađını anlayınca, bırakıp evine gitmiŖ. Hoca'yı sarıksız gűren karısı sormuŖ,

– Efendi, sariğın nerede?

– ocukluğu aklına geldi de demiŖ Hoca, ocuklarla oyun oynuyor.

ÜZÜM

Hoca merhum, bağından eşeğine iki küfe üzüm yükletmiş geliyor-muş. Hoca'yı gören mahalle gençleri,

– Hoca Efendi bize üzüm ver, diye takılmışlar.

Hoca kalabalığı görünce salkım değil de tane-tane vermiş.

Gençler,

– Efendi, bu ne kadirlik şey, diye azımsayınca,

– Evlatlarım, hepsinin tadı bir, demiş. Şu küfe-lerdeki üzümlerin lezzetiyle bir tanenin lezzeti aynıdır. Bundan dolayı, az yemekle çok yemek arasında hiç fark yok, demiş.

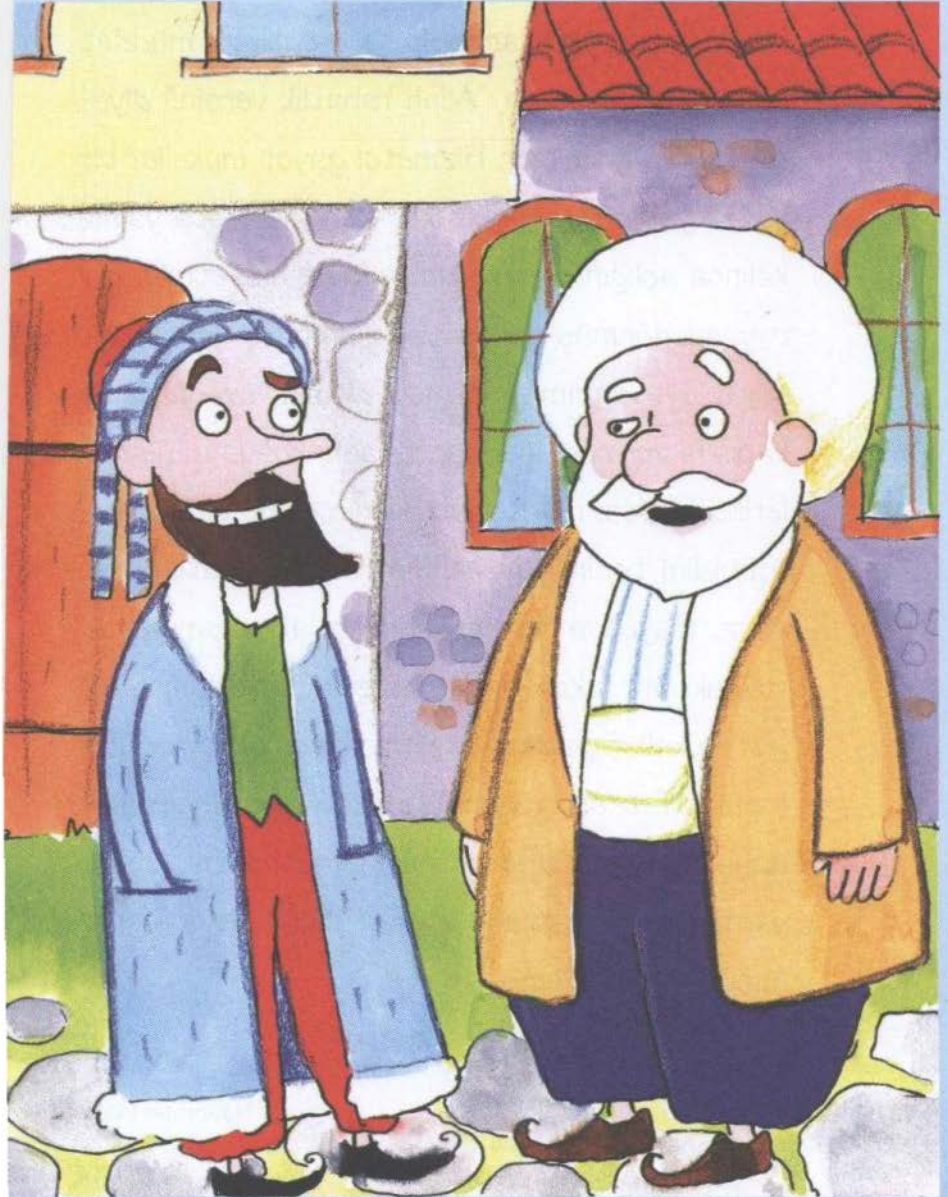
NESİNİ KAÇIRDI

Nasreddin Hoca'nın mahallesinde, imansız bir adam yaşarmış. Bir gün çayhanede cemaatten biri, o adamın, aklını kaçırdığını anlatmağa başlamış. Hoca derin derin düşündükten sonra,

– A be evlâdım o adamın akli yoktu ki! Acaba nesini kaçırdı, demiş.

PARA

Cimrinin biri Hoca merhuma, "Parayı sen de mi seviyorsun?" deyince, "İnsanı birtakım vicdansız, cimri adamlara muhtaç etmediği için sevsem de yeri var." demiş.

MIŞIL MIŞIL UYURUM

Hoca merhum, bir yere misafirliğe gitmiş, biraz geç kalmış. Hane sahipleri yemeklerini yemiş olduğu için Hoca'yı da yemek yemiş zannetmişler. Hoca'ya şerbet ikram edip tatlı tatlı bir müddet konuştuktan sonra, "Allah rahatlık versin." diyerek çekilip gitmişler. Hizmetçi gayet mükellef bir yatak yapıp Hoca'yı bırakmış gitmiş. Hoca yalnız kalınca açlığın tesirini daha fazla hissetmiş. Bir o yana dönmüş bir bu yana dönmüş. Nafile, bir türlü uyuyamamış. Hemen gitmiş, ev sahibinin kapısını vurmuş. İçeriden telaşla koşuşup geldiklerinde Hoca, merhamet dilenircesine bir tavırla, "Efendim benim için zahmetli bir işe katlanmışsınız. Gayet mükemmel bir yatak yapmışsınız. Hâlbuki biz fukaralıktan yetişme bir adamız. Bu gibi mükellef yataklar bizim uykumuzu kaçıır. Siz bana lütfetseniz de bir kül pidesi ihsan buyursanız daha memnun kalırım. Bir miktarını başımın altına yastık, artanı üstüme yorgan yapar, altında mişil mişil uyurum." demiş.

ELBİSE

Birisi Akşehir Gölü'nde yıkanacak olur. Orada bulunan Hoca Efendi'ye,

– Yıkanma esnasında ne tarafa döneyim, dediğinde Hoca merhum,

– Elbisen ne tarafta ise o tarafa dön, der.

SOFRA DUALARI DA BENDEN

Bir gün, Hoca'yla dostları, Akşehir'in biraz uzağındaki bağlarına gidip birkaç gün oralarda beraberce kalmayı konuşuyorlarmış. Oralarda geçirecekleri güzel günleri hayâl edip, bol keseden atıyorlarmış.

– Çevrilecek kuzu benden.

– Patlıcan dolması benden.

– Baklavalar benden.

– Börek de benden.

Sıra Hoca'ya gelince, bütün gözler onun üzerine çevrilmiş,

– Bu ziyafetin sofrada duaları da benden, demiş Hoca.

ÇEKTİR KURTUL!

Adamın biri Nasreddin Hoca'ya gelip,

– Gözüm çok ağrıyor Hocam. Bana bir nefes üfleyiver, demiş.

Hoca'nın cevabı hayli ilginç olmuş,

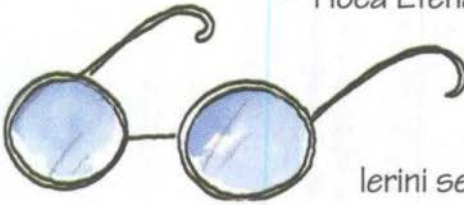
– Geçenlerde benim de dişim çok ağrıdı. Dişçiye gittim. Çektirdim kurtuldum. Sen de gözcüye git. Çektir, kurtul!

RÜYA

Hoca merhum bir gece telaşla hanımını uyararak,

– Aman hanım, çabuk uykum açılmadan şu gözlüğümü ver, deyince hanımı gözlüğü getirir ve sorar,

– Hoca Efendi nedir telaşın?

– Bir güzel rüya görüyorum. Bazı yerlerini seçemiyorum.

KAÇMIYORUM

KOŞUYORUM

Hoca bir gün bardaktan boşanırcasına yağın yağmurdan korunmak için cübbesinin eteklerini toplamış, koşarak evine gidiyormuş. Komşusu pencereden,

– Ne diye koşuyorsun Hocam, Allah'ın rahmetinden kaçılır mı, diye seslenince Hoca,

– Kaçmıyorum, demiş. Allah'ın rahmetini çiğnemek için koşuyorum!

İSTEDİĞİ YERE

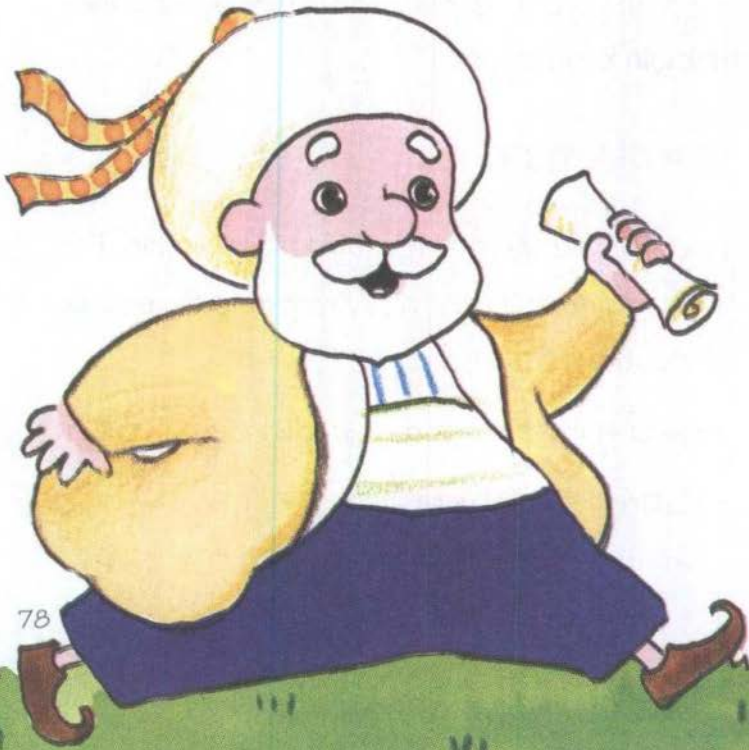
Hoca bir gün gemi almaz bir katıra binmiş. Bir türlü katırı gideceği tarafa çevirememiş. Bu sırada ahababından biri rast gelip,

– Hoca, nereye gidiyorsun dediğinde,

– Katırın istediği yere, demiş.

YAZILI DEĞİL

Düğün evinde yemek yenilmekte olduğunu tahmin ettiği bir zamanda Hoca bir kâğıdı dürüp büküp bir zarfa koyarak kapıyı çalmış. “Ne istersin?” dediklerinde, “Hane sahibine mektup getirdim.” demiş ve içeri girmiş. Hoca hemen selam verip hane sahibine kâğıdı tutuşturarak sofraya çökmüş, yemeği atıştırmaya başlamış. Hane sahibi, “Bunun üzeri yazlı değildir.” deyince Hoca, “Efendim, kusura bakmayınız, aceleye geldiğinden onun içi de yazılı değildir.” demiş.

EL EŞEĞİ

Subaşının merkebi kaybolmuş. Adamları Hoca'yı bağına giderken görüp,

– Efendi, biz hepimiz bir semte dağılıp araya-
cağız. Hazır gidiyorsun, sen de bağlar arasına
bakiver, demişler. Hoca türkü söyleyerek bağlar
arasında gezermiş. Hocayı gören biri “Bu ne biçim
eşek arayış?” deyince Hoca,

– El elin eşeğini türkü çağıra çağıra arar,
demiş.

YE DİYE VERDİ

Tavuk kızartması yerken birisi gelip,

- Efendi imrendim, biraz da bana ver deyince,
- Vallahi birader, benim değil, hanımımındır.
- Ey işte sen yiyorsun ya.
- Ne yapayım a kardaş, bana ye diye verdi.

ÇORBA

Hoca'nın canı çorba istemiş. Şimdi üstü naneli, nazlı bir çorba olsa da yesem diye içinden geçirip dururken, kapı çalınmış ve komşu çocuğu elinde tas ile içeri girip,

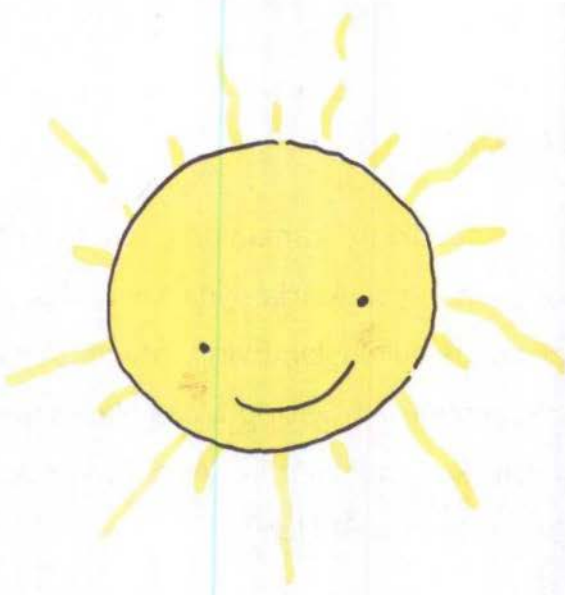
- Anam hastadır, bir parça çorba verecekmişsiniz, deyince Hoca,
- Bizim komşular da hayalden bile koku alıyorlar, demiş.

KAZMA KILIFI

Hoca'nın çocukluk zamanında memleketin harabe bir yerinde çocuklarla oynarken, arkadaşları bir tek çizme bulmuşlar. Evirip, çevirmişler bir şeye benzetememişler. Getirip Molla Nasreddin'e göstermişler. Nasreddin derhal, "Ayol, ne var bunu bilemeyecek, kazma kılıfı!" demiş.

HANENİ TAŞI

Birisi, hanesi hiç güneş görmediğini Hoca'ya şikâyet etmiş. Hoca,

– Tarlan güneş görüyor mu, diye sorup “Evet.” Cevabını alınca Hoca,

– O zaman evini tarlaya taşı, demiş.

GÜLMEZ SULTAN

Hoca bir akşam yorgun, zihni durgun bir hâlde hanesine gelip ferahlık vesilesi beklerken hanımını her zaman olduğu gibi kaşı çatık görünce,

– Gülmez sultan, yine ne var bakalım, diye sormuş.

Kadın,

- Allah Allah, elbette bir sebep var. Ahbabımdan birinin çocuğu vefat etmiş. Ona başın sağ olsuna gittim. Daha yeni geldim. Anladın mı şimdi sebebini, deyince Hoca,

- Ben senin düğün evinden geldiğini de bilirim ya, demiş.

BU KİTAPLA İLGİLİ NOTLARIM

This image shows a full page of white paper with horizontal dashed lines, typical of primary school writing paper. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

ÇOCUKLARA TEMEL ESERLER SERİSİ

1. Tekerlemelerden Seçmeler
2. Deyimlerden Seçmeler
3. Atasözlerinden Seçmeler
4. Bilmecelerden Seçmeler
5. Ninnilerden Seçmeler
6. Manilerden Seçmeler
7. Hacivat ile Karagöz
8. Nasrettin Hoca
9. Keloğlan
10. Vecizelerden Seçmeler

GONCA KİTAP DÜNYASI

1. Gerçek Kurtuluş
2. Ak Küheylan
3. Ömer Seyfettin'den Seçme Hikâyeler
4. Zıpkın ile Bıçkın
5. Sıcak Ekmek Kokusu
6. Akide Şekeri
7. Tüccar Hasan
8. Kelile ve Dimne
9. Bostan ve Gülistan
10. Kasım Çiçekleri

GONCA KİTAPLIĞI SERİSİ

1. Seyahatname'den Seçmeler
2. Gül Şehir
3. Hayal Şekeri
4. Yağmurun Elllerinden Tutmak
5. Yaz Hikâyeleri
6. Hazinesinin Şifresi
7. Kaf Dağındaki İnci
8. Mizah Dükkanı
9. Yaralı Kuş
10. Mesnevi'den Seçmeler

ÇOCUKLAR İÇİN DÜNYA KLASİKLERİ

1. Alis Harikalar Diyarında
2. Gülliver'in Maceraları
3. Andersen Masalları
4. La Fontaine Masalları
5. Siyah Lale
6. Heidi
7. Sefiller
8. Grimm Masalları
9. Alaaddin'in Lambası
10. Ali Baba ve Kırk Haramiler

GÜZEL DAVRANIŞ SERİSİ

1. Anne Eli
2. Mektup
3. Başaklardaki Bereket
4. Acele Kan Aranıyor
5. Karla Gelen Güzellik
6. İftar Vakti
7. Yardımsever Kardeşler
8. Günün İyiliği
9. Sevmek Sevilmek
10. Hediye

bu tıklamaların kaynağı

www.kitapkaynagi.com

"kitaba ulaşmanın en hızlı yolu"

Karnımda Yangın Var

Hoca bir iştahlı zamanında sofradaki sıcak çorbaya kaşığı daldırıp hemen mideye indirince dudaklarından karnına kadar ateşler içinde kalınca bağırarak sokakla fırlar. Önüne gelen, "Şevulun kardaşlar, karnımda yangın var!" der.

Yasını Tutuyorum

Bir gün Nasreddin Hoca'yı sığah elbiseleriyle görenler,

- Ne oldu Hoca Efendi demişler, bu gün karalar giymişsin?
- Oğlumun babası öldü de onun yasını tutuyorum,

İsadiye Arslanbeyazda çizim yapıp ve tuluho hoca'nın yollarında
A. Hakkıoğlu'nun ağız tadıyla yazdığı hikayeleri bu kitapta bulabilirsiniz. İyi okuyun!

ISBN 978-605-4489-70-0

